Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 238
Marţi 7 august 1956

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

IN CINSTEA ZILEI DE 23 AUGUST

Să realizăm şi să depăşim viteza zilnică la treieriş!

STATULUI, GRIU MULT ŞI DE BUNĂ CALITATE

Strălucite victorii ale industriei noastre

A fost dat în folosinţă cel mai mare furnal din ţară

Săptămîna trecută, a fost mare sărbătoare pe şantierul Hunedoarei: s-a dat în folosinţă furnalul de 700 m.c., cel mai mare agregat siderurgic construit pînă acum în ţara noastră. Acest agregat va mări producţia de fontă, făcînd ca industria noastră grea să se dezvolte cu paşi repezi.

Prin intrarea în funcţiune a acestui furnal — în mare măsură automatizat şi în întregime mecanizat — ţara noastră va fabrica cu peste 40 la sută mai multă fontă decît pînă acum.

Construirea furnalului de 700 m.c. din Hunedoara constituie una din cele mai importante realizări obţinute de harnica noastră clasă muncitoare în lupta şi munca sa plină de avînt patriotic pentru a da viaţă hotărîrilor celui de al doilea Congres al partidului nostru.

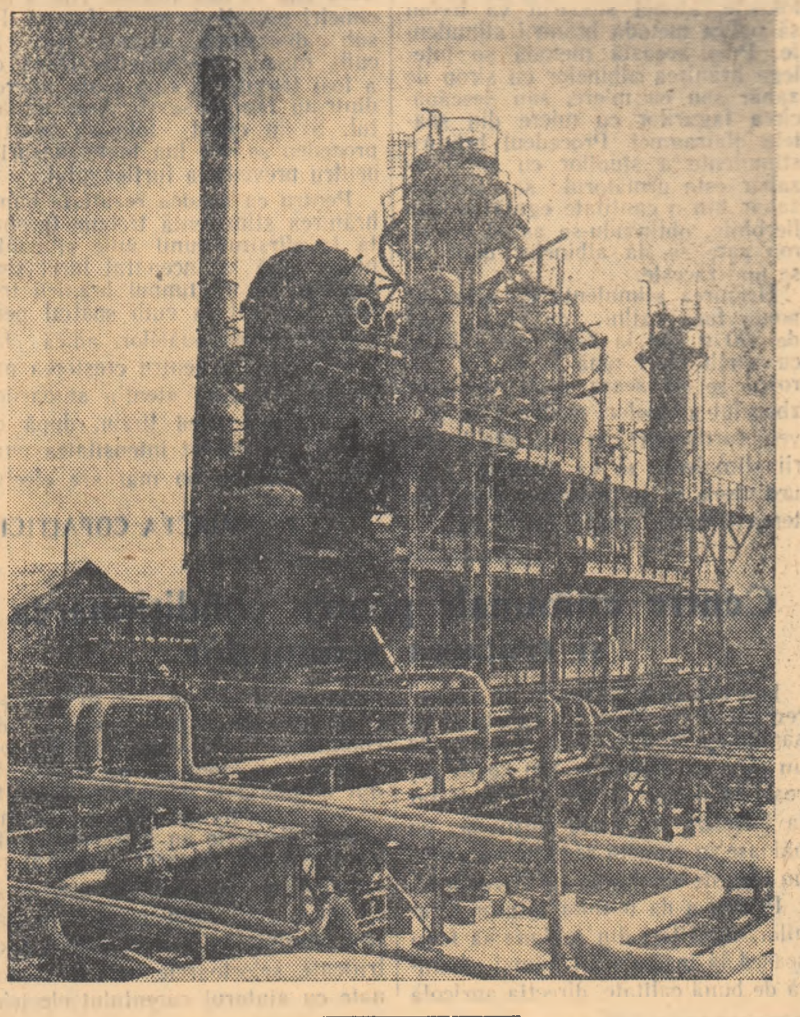
A intrat parţial în funcţiune rafinăria nr. 10 din Moldova

Miercuri, 1 august, în primele ore ale dimineţii, a intrat parţial în funcţiune cea mai mare rafinărie de petrol din ţara noastră şi din sud-estul Europei: rafinăria nr. 10 din Moldova. Această rafinărie, împreună cu o centrală de termoficare şi un combinat petrochimic, vor forma unul dintre cele mai puternice complexe industriale ale ţării noastre. In cadrul colaborării dintre unităţile acestui complex, rafinăria va livra centralei combustibilul necesar, iar combinatului chimic, ca materie primă, gazele rezultate din prelucrarea ţiţeiului. La rîndul ei, centrala de termoficare va alimenta cele două mari unităţi industriale cu energie electrică, cu aburi şi apă necesare proceselor tehnologice.

Construcţia acestei rafinării a început în anii primului cincinal, o dată cu dezvoltarea puternică pe care a luat-o întreaga noastră industrie petroliferă, datorită marelui ajutor acordat de Uniunea Sovietică.

Inzestrarea rafinăriei nr. 10 cu cea mai nouă tehnică — utilaje sovietice de renume mondial, alături de cele construite în ţară — va asigura întregului proces de producţie un ritm continuu şi automat. Omul va supraveghea doar funcţionarea mecanismelor. Toate secţiile sînt înzestrate cu puncte de comandă şi de înregistrare automată.

Pentru rafinori, ca şi pentru cei de la centrala de termoficare şi de la combinatul petrochimic, statul democrat-popular construieşte un adevărat oraş muncitoresc. Primele 171 de apartamente au şi început să-şi primească locatarii.

Rafinăria nr. 8 din Moldova a început să producă cu întreaga capacitate

Ca urmare a intrării în funcţiune a unei noi instalaţii de cracare a produselor petrolifere — ultima dintre construcţiile prevăzute în proiect — rafinăria nr. 8 din Moldova a început să producă cu întreaga capacitate.

Noua instalaţie de cracare a fost primită din Uniunea Sovietică. Datorită unor aparaturi de control electronice, instalaţiile de acest tip permit automatizarea completă a producţiei. Cu ajutorul lor ţiţeiul capătă o valorificare superioară, atît prin mărirea procentului de benzină, cît şi prin ridicarea cifrei ei octanice.

Emblema uzinelor sovietice constructoare de utilaj petrolifer — ca o mărturie a ajutorului consecvent şi multilateral pe care ni-l acordă marea noastră prietenă — poate fi văzută şi pe o instalaţie de desalinare electrică a ţiţeiului brut, ca şi pe alte utilaje.

Rafinăria este dotată, de asemenea, cu instalaţii puternice de distilaţie primară. Aburul necesar procesului tehnologic este furnizat de o centrală de termoficare special construită. In curînd această centrală va începe să producă şi energie electrică, urmînd ca o mare parte din puterea ei instalată să fie pusă la dispoziţia sistemului regional de electrificare.

Odată cu acest important obiectiv industrial a apărut şi o nouă aşezare socială. Pentru rafinori, (majoritatea o formează înşişi localnicii) s-au construit 169 de apartamente, un bloc cu 325 locuri, o grădiniţă pentru copii, o sală de spectacole, un dispensar, diferite magazine etc.

(Agerpres)

Lucrările de îngrijire a culturilor continuă

A patra praşilă la cartofi

In acelaşi timp cu secerişul şi treierişul păioaselor, cultivatorii din regiunea Stalin execută şi lucrările de întreţinere pe cele 39.139 hectare cultivate cu cartofi. Pentru prima oară ei au reuşit să termine complet cele trei praşile pe întreaga suprafaţă. Pînă la 1 august a mai fost executată şi praşila a IV-a pe mari suprafeţe. Acest rezultat deosebit se datoreşte mecanizării lucrărilor de întreţinere pe aproape 2000 ha însămînţate în culturi aşezate în pătrat, folosirii tuturor forţelor şi mijloacelor pentru executarea la vreme a lucrărilor de întreţinere. In comuna Beclean numeroşi ţărani muncitori care au avut vite de muncă şi prăşitoare mecanice au ajutat pe alţi ţărani muncitori cu care au format grupe de într-ajutorare. Si la G.A.C. din comuna Hălchiu, unde au fost folosite din plin prăşitoarele mecanice, lucrările de întreţinere pe cele 50 de ha. însămînţate cu cartofi au fost terminate la timp. Colectiviştii execută acum praşila a IV-a.

2.000 ha cu porumb polenizat artificial

Colectiviştii şi numeroşi ţărani muncitori cu gospodărie individuală din raionul Caracal au aplicat anul acesta pe mai mari suprafeţe metoda polenizării artificiale suplimentare a culturilor. Urmînd sfaturile şi îndrumările date de către inginerii agronomi, ei au executat pînă acum lucrări de polenizare artificială pe aproape 2.000 hectare cultivate cu porumb şi 265 hectare cultivate cu floarea-soarelui.

Pe suprafeţe mai mari s-a aplicat această metodă la G.A.C.-urile din comunele Drăghiceni, Traianu şi Stoeneşti, precum şi pe terenurile ţăranilor muncitori cu gospodărie individuală din comunele Rotunda, Dobroteşti şi Bucinişu.

Gospodăria agricolă de stat Bucium din regiunea Iaşi se numără printre gospodăriile fruntaşe la muncile de strîngerea recoltei.

In fotografie: Pe aria gospodăriei, se execută în acelaşi timp cu treierişul şi lucrările de selectare a seminţelor.

Cu sprijinul tineretului

Peste 6000 de tineri din satele regiunii Oradea ajută la treieriş şi la executarea arăturilor de vară pe ţăranii muncitori vîrstnici şi soţiile celor care îşi satisfac stagiul militar.

Cele 52 grupe de întrajutorare formate din tineret din comunele Cermei, Apateu, Gurba şi Tîrnava raionul Ineu lucrează ziua la treieriş şi noaptea la transportul snopilor pe arie, precum şi la arăturile de vară. Tinerii din aceste comune au format arii ale tineretului, la care se treieră zilnic mii de kilograme de cereale peste plan.

La cele 5 arii electrificate ale tineretului din raionul Săcueni se lucrează ziua şi noaptea. Tinerii care le deservesc s-au angajat să termine treierişul pînă la 15 august.

După metode agrotehnice înaintate

Pe ogoarele gospodăriei agricole de stat Drăgăneşti — Olt, reg. Piteşti porumbul a crescut înalt şi viguros. Pentru a-l ajuta să lege rod cît mai bogat, muncitorii acestei gospodării vor face polenizarea suplimentară artificială pe toate cele 421 de hectare cultivate cu porumb.

Iată în fotografia alăturată pe muncitoarele Tanţa Tudorică şi Teodora Chirică executînd polenizarea suplimentară. Ele izbutesc într-o singură zi să polenizeze peste 5 hectare de porumb.

In toată ţara s-au recoltat aproape 90 la sută din păioase

In ultimele 10 zile ale lunii iulie, au mai fost recoltate păioasele de pe o suprafaţă de aproape 1.000.000 ha. In regiunile Suceava, Bacău, Hunedoara, Baia Mare, Cluj, Regiunea Autonomă Maghiară şi regiunea Stalin, unde, datorită condiţiilor naturale, secerişul a început mai tîrziu decît în celelalte regiuni, munca s-a intensificat în această perioadă.

In majoritatea regiunilor, secerişul se apropie de sfîrşit. In întreaga ţară, au fost recoltate aproape 90 la sută din suprafeţele cultivate cu păioase.

Ritmul treierişului a fost de asemenea intensificat în ultimele 5 zile, dublîndu-se faţă de cele 5 zile precedente. A fost treierată recolta de pe o suprafaţă cu peste 300.000 ha mai mare decît în perioada corespunzătoare a anului trecut. Continuă totuşi să existe un decalaj prea mare între recoltat şi treieriş, în special în regiunile Oradea, Baia Mare şi Iaşi.

In aceste regiuni, ca şi în regiunile Cluj, Stalin, Suceava, Hunedoara, Bacău şi Regiunea Autonomă Maghiară, unde recoltările au început să se desfăşoare din plin, treierişul trebuie să fie intensificat. In regiunile Bucureşti, Craiova, Constanţa, Galaţi, Ploeşti şi Timişoara, unde au fost eliberate aproape în întregime forţele folosite la seceriş, treierişul poate şi trebuie să se desfăşoare cu mai multă intensitate.

Sînt necesare de asemenea măsuri pentru intensificarea arăturilor de vară, îndeosebi pe terenurile destinate însămînţărilor de toamnă, dat fiind că în ultimele zile au căzut ploi şi s-au creat condiţii prielnice desfăşurării acestor lucrări.

35.000 kg de boabe treierate zilnic

Zilele trecute, am poposit la aria colectivei din Cîrlomăneşti raionul Tecuci.

In jurul batozei, şire mari cu snopi de griu. Alături de cîntar fusese instalată o tablă vopsită în roşu — graficul orar — pe care se trăseseră cu vopsea albă linii orizontale şi verticale. Sus, în dreptul primei coloane, era indicată ora de lucru, dedesubt cineva scrisese deja cu cretă cifra 2.200...

Deşi era abia 6 dimineaţa, treierişul începuse mai bine de o oră.

Era de ajuns să-ţi roteşti o dată privirea ca să-ţi dai seama că batoza era deservită de un număr mai mare de oameni decît lucrează în mod obişnuit la treieriş. Alimentarea cu snopi a batozei se făcea neîntrerupt pe două părţi.

Pentru aceasta, de ambele laturi ale batozei fuseseră construite nişte platforme ca nişte mese pătrate, fixate pe picioare lungi. Cîte 4 oameni, suiţi pe şirele din dreapta şi din stînga batozei, ridicau snopii cu furcile şi îi dădeau dezlegătorilor, care îi treceau spre coşari.

Munca decurgea spornic. In fiecare din cele 4 ceasuri cît am stat la aria colectiviştilor din Cîrlomăneşti, batoza a „bătut" în medie cîte 2250 kg de boabe. Cînd şi cînd, batozarul Dumitru Cimpoieru, un om cam la vreo 40 de ani, verifica cu grijă „din mers" cum funcţionează principalele organe ale maşinii. Il ajuta la aceasta şi tractoristul Petrică Ion.

— Sîntem cît se poate de mulţumiţi mi-a spus preşedintele colectivei, tov. Petru Joc. Drept e că, la început, cînd tov. ing. Samoilă Barbă, agronomul şef al S.M.T.-ului Tecuci, ne-a propus să organizăm treierişul după metoda aceasta, am cam şovăit; ne gîndeam că se cer prea multe braţe de muncă. Pe urmă am văzut însă cu cît sîntem mai cîştigaţi aşa: în loc de 14.000 kg de boabe cît e norma batozei pe zi, acum treierăm 30—35.000 kg şi cred că o să trecem şi peste această cantitate.

— Ne-am luat angajamentul, a intrat în vorbă şi şeful brigăzii de tractoare, tov. Rusu Ion I, ca pînă la 15 august să terminăm de treierat toată recolta de păioase a colectivei. Căutăm să folosim din plin fiecare ceas bun de lucru. In acest scop, de cum se întunecă, iluminăm aria, ca să putem lucra cît mai tîrziu seara.

ION DRINCU

In întrecere

Vreme de treieriş. Zăduf cum n-a mai fost parcă în nici o altă zi din vara asta. Şi de nicăieri nu se simte măcar vreo adiere de vînt răcoritor. Cu toate acestea, ţăranii muncitori nu cunosc oboseală. Din zori şi pînă se înnoptează, ei roiesc pe arie în jurul batozelor, care treieră fără întrerupere. Sacii plini, rînduiţi în stive lîngă cîntar, arată cît de spornică e munca pe cele două arii din comuna Corbeasca, raionul Adjud.

— Sîntem în întrecere patriotică cu cei din Floreşti, ne spune ţăranul muncitor Gheorghe Beredea. La seceriş am cîştigat întrecerea şi ţinem morţiş s-o cîştigăm şi la treieriş. Aşa ne-am angajat în cinstea zilei de 23 August.

★

Era pe la începutul lui iulie. La căminul cultural din Corbeasca se adunaseră oamenii mai mulţi ca de obicei. Se gătiseră cu haine noi, cum obişnuiesc să se îmbrace în zile de sărbătoare. Ziua aceea însă era o sărbătoare neobişnuită: „Sărbătoarea recoltei". Tinerii şi tinerele din echipa artistică a căminului cultural din Corbeasca au cîntat, au recitat şi au jucat atunci tare frumos. La urmă, tov. Gheorghe Chiru, preşedintele sfatului popular al comunei Corbeasca, a spus:

— Dragi gospodari, ne-am sfătuit ieri ca la seceriş, dezmiriştit şi treieriş să-i chemăm la întrecere pe ţăranii muncitori din Floreşti. Obiectivele întrecerii să fie: terminarea secerişului păioaselor pînă la 25 iulie; dezmiriştirea pe comună a 75 la sută din suprafaţa de pe care vom recolta păioasele; terminarea treierişului la griu, orz şi ovăz pînă la 20 august.

Aplauzele care au răsunat în sală au arătat că oamenii au fost de acord cu propunerea preşedintelui. Atunci Pavel Irimia, unul dintre bătrînii satului, s-a ridicat de pe bancă şi a grăit, îmbrăţişîndu-i pe toţi cu privirea:

— Eu, tovarăşi, sînt de părere să pornim la seceriş chiar de mîine dimineaţă. Lanurile dau în pîrg. Iar pentru ca treaba să meargă mai repede, mai cu spor, să ne întrajutorăm, cu braţe de muncă, cu atelaje. Vorba ceea: „unde-s doi, puterea creşte". Iar treierişul să-l facem „în pas cu secerişul".

Ion Stratulat, Nicolae Berendea şi alţi ţărani muncitori au făcut propuneri ca cetele şi ariile de treier să fie organizate din timp şi să fie stabilită ordinea în care va treiera fiecare ţăran muncitor. Asta cădea în sarcina sfatului popular. Şi, cu sprijinul deputaţilor, totul a fost bine rînduit — aşa după cum cetăţenii comunei au cerut.

O dată cu secerişul a început şi întrecerea în muncă. Secerişul s-a terminat înainte de termen. Şiruri nesfîrşite de clăi au împînzit cîmpul. Recolta a fost însă repede cărată şi clădită cu grijă în stoguri pe arii. Acum, cît e ziua de mare, batozele nu-şi contenesc zumzetul.

— E la rînd ceata întovărăşiţilor! strigă batozarul Ilie Nedelcu.

Intovărăşiţii şi-au organizat munca în mod exemplar. Opt căruţe transportă snopii la batoză, iar doi flăcăi, care se schimbă din oră în oră, îi aruncă voiniceşte, pe ambele părţi ale batozei la coşari. Trei oameni, la cupe, ţin sacii pînă se umplu şi îi cară în stivă, lîngă cîntar. La spatele batozei, şase fete dau în lături paiele pe care le îngrămădesc în purcoaie cu ajutorul a două tîrîşuri trase de cai. Gheorghe Berendea, care asistă la cîntărirea sacilor de griu, anunţă bucuros:

— Din ce am treierat azi, putem spune că recolta noastră de griu din ăst an depăşeşte 1.400 kg la hectar.

Pe cealaltă arie din comuna Corbeasca, ceata din care fac parte deputaţii comunali Nicolae Prisăcaru şi Gheorghe Gironte, precum şi consătenii lor Nicolae Berendea, Ion Stratulat, Teodor Mazilu şi alţii, lucrează şi ea cu mare zor.

— Să nu uităm nici un moment că sîntem în întrecere, măi tovarăşi. Să le-o luăm înainte celor din Floreşti, îi îndeamnă mereu pe oameni batozarul Aurel Freneş.

Din zorii fiecărei zile şi pînă seara tîrziu, cînd umbre dese se aştern peste cîmpie şi peste sat, glasul oamenilor ce zoresc treierişul şi zumzetul batozelor se îngînă ca nişte glasuri dintr-un cor.

Angajaţi în întrecere patriotică în cinstea zilei de 23 August, ţăranii muncitori din Corbeasca „ţin morţiş" să le-o ia înainte celor din comuna Floreşti.

RADU SANDU

In raionul Găeşti se poate treiera mai mult

Au trecut două săptămîni de cînd în raionul Găeşti, seceratul păioaselor a fost complet terminat. Totuşi, în numeroase comune din acest raion, ca, de exemplu, Petreşti, Vişina, Ulieşti, Puţu cu Salcia, Morteni, Slobozia, Răscăuţi etc. nu se treierase pînă mai zilele trecute decît 10—20 la sută din recoltă. Pe întreg raionul, pînă la 1 august nu se treierase decît recolta de pe circa 4.000 ha.

Dacă ţinem seama că pe ariile din cuprinsul raionului au fost instalate 48 de batoze, că fiecare batoză poate treiera zilnic recolta de pe 10—12 hectare, un calcul simplu ne arată că pînă în ziua de 1 august s-ar fi putut treiera grînele de pe 10.000 — 12.000 ha.

Din păcate, însă, orientîndu-se în mod cu totul greşit, organele locale ale puterii de stat şi cele agricole de la comune şi de la raion au mers pe linia executării lucrărilor de vară în etape, îndrumîndu-i pe ţăranii muncitori ca abia după terminarea secerişului să treacă la treieriş. Abia la 14 iulie, adică la două săptămîni după ce fuseseră secerate primele hectare cu orz, a început treierişul în raion. Şi atunci numai în două comune: Mogoşani şi Jugureni.

Cînd treierişul a început, munca pe arii nu s-a desfăşurat aşa cum trebuia. Instalate în pripă şi nu destul de minuţios verificate, unele batoze trimise de S.M.T. Greci n-au funcţionat zile întregi din cauza deselor defecţiuni. Aşa s-a întîmplat pe aria din comuna Vişina în ziua de 27 iulie, pe ariile din comunele Petreşti, Ştefan cel Mare, Slobozia în ziua de 30 iulie. Deficienţe la fel de serioase, care contribuie la tărăgănarea lucrărilor de treieriş, sînt şi în ce priveşte organizarea şi planificarea cetelor. Aşa, de pildă, în ziua de 31 iulie pe ariile din comuna Şelaru n-a funcţionat nici o batoză, deoarece nu s-a prezentat nici una din cetele ce fuseseră planificate să treiere în acea zi. Asemenea exemple pot fi date şi din alte comune, ca Răscăieţi, Slobozia, Dragodana etc., unde n-a existat o preocupare pentru alcătuirea cetelor şi de aceea se lucrează cu mari întreruperi.

Timpul fiind destul de înaintat, treieratul păioaselor recoltate nu mai suferă nici o amînare. Ţinînd o strînsă legătură cu terenul, controlînd zilnic munca pe ariile de treier, organele agricole din raionul Găeşti trebuie să mobilizeze toate forţele şi să asigure toate condiţiile pentru funcţionarea neîntreruptă a batozelor.

GH. LEU

ÎNSEMNĂRI

INTRE AGROTEHNICĂ ȘI... ZOOTEHNIE

...Priveam, cu cîteva zile în urmă, un izlaz întins, din marginea comunei Tălpigi, raionul Tecuci. Frumoasă cîmpie! Verde și netedă ca-n palmă. Inchipuiască-și oricine dintre dumneavoastră un astfel de loc, la marginea unei păduri dese de stejar și de fag. Pădurea aduce reveneală pămîntului. Iar cînd pămîntul are umezeală și izlazul e bine îngrijit, crește pe el o iarbă moale ca mătasea și deasă ca peria. Exprimîndu-mi dară admirația față de un asemenea imaș, fără cioturi, pietre sau movile de cîrtițe, (cum vezi prin Bărăgan, de pildă), începui să-i laud, fără să mă zgîrcesc la vorbă, pe tovarășii din conducerea sfatului popular al comunei, mai ales pe tehnicianul agricol.

— Păi, izlazul ăsta nu-i al comunei, ci al gospodăriei colective, m-a lămurit un flăcăiandru. Gospodăria are peste 200 de oi; și mioarelor le trebuie iarbă cît mai multă...

— Dar nu le văd aici la păscut, făcui eu, nedumirit de o astfel de explicație. Nu cumva le-or fi dus la munte? Or fi găsit poate acolo iarbă și mai bună?

— Da' de unde, făcu flăcăul. Auzii că le-au băgat pe miriște.

Nu eram dumirit de ce colectiviștii au dus oile să pască pe miriște, cînd au la îndemînă colea frumusețe de izlaz. Așa că m-am îndreptat spre cîmp, spre tarlaua cu păioase ce fusese recoltată de curînd.

...După ploaia ce căzuse în ajun, acum, soarele ardea cu putere. Tarlalele gospodăriei păreau scăldate în aur vechi. Undeva, în zare, se vedeau colectiviști furnicînd în jurul unei batoze.

Deodată, îmi atraseră atenția două șarete: una galbenă, alta cafenie. Lîngă ele, cîțiva oameni gesticulau furioși, parcă gata să se încaiere. Mă apropiai și eu. Nu mi-a fost greu să aflu, de la un vizitiu, cine erau oamenii și de ce se sfădeau.

Unul înalt, cu părul oleacă bălai, inginerul Samoilă Barbu, agronomul șef al S.M.T.-ului Tecuci, vocifera, arătînd cu mîna către tarlaua goală, de pe care fuseseră ridicați snopii. Altul, cel ce venise cu șareta galbenă, era tehnicianul zootehnist al raionului, Ion Leu. Ridicase mîinile în sus, spre a fi parcă și mai convingător decît celălalt, și striga:

— Nu admitem și gata! Puteți să raportați cui vreți. Știe și șeful secției agricole, tov. inginer Mitrofan. E de perfect acord cu mine...

Dar agronomul șef al S.M.T.-ului se ținea tare:

— Bine tovarăși, dar nu înțelegeți că ceea ce îi învățați aci pe oameni e împotriva agrotehnicii? Cum să închidem ochii? Să nu dezmiriștim adică cele 138 de hectare ale colectivei, ci să le lăsăm așa miriște? Dar cu planul nostru, cu contractele pentru cele 2.500 ha pe care trebuie să le dezmiriștim în vara aceasta, ce facem? Știți dumneavoastră că pînă acum n-am dezmiriștit decît 20 de hectare?

— Nu ne privește, continua să strige tov. Leu. Ce vă pricepeți voi? Oile găsesc colea pe miriște hrană, nu glumă.

Discuția mă pasiona din ce în ce mai mult. Așa că mă dădui și mai aproape de cei doi...

— Vreți să rămîneți fără brînză în raion? urmă tov. Leu. Știți voi ce-nseamnă miriștea asta? Zeci de putini de telemea, mormane de roți de cașcaval, cuburi mari de unt, cît masa...

Agronomul șef al S.M.T.-ului tocmai se pregătea să-i răspundă, cînd agronomul de sector Turcu, care se afla alături, îl trase de mînecă și-i zise:

— Lăsați-l, tovarășe inginer; vă stricați gura degeaba. Mai bine să mergem la gospodăria colectivă de la Cărăpcești; să vorbim acolo cu președintele colectivei, tov. Iordăchescu. Să-l convingem pe colectiviști să le dezmiriștim cele 117 hectare recoltate. Aici, zootehnistul le-a împuiat capul oamenilor. Eu, de o săptămînă lupt să-i conving să dezmiriștim tarlaua. Și de fiecare dată, hop și tov. Leu. D-aia au și intrat colectiviștii cu oile să pășuneze miriștea...

Curios să aflu cum o să se rezolve problema aceasta atît de interesantă, îl rugai pe agronomul șef să mă ia și pe mine cu șareta pînă la Cărăpcești, la colectiva de acolo. Am pornit la drum și peste un ceas și jumătate, am poposit la aria colectiviștilor din această comună. Cînd să ne apropiem de batoză, îl văd pe tov. inginer Samoilă că se încruntă:

— Na! Mi se pare că și aici am călcat cu piciorul stîng! Ne-a luat-o înainte tov. inginer Besnea, vicepreședintele raionului.

Indată ce am coborît, agronomul șef a și intrat în subiect, adresîndu-se tov. Costică Iordăchescu, președintele colectivei.

— Noi am dezmiriști bucuroși, tovarășe inginer, i-a răspuns președintele, mai ales că terenul de pe care am recoltat păioasele este plin de rugi și de pălămidă. Dar vedeți și dv. ce zice tov. inginer Besnea.

In acest timp, vicepreședintele sfatului popular al raionului sta cît se poate de liniștit. Mă uitam la tov. inginer Samoilă și-l vedeam cum fierbe. Liniștea vicepreședintelui îl scotea din sărite. Spuse:

— Bine, tovarășe vicepreședinte, dar cum rămîne cu agrotehnica? Aș mai înțelege să-i povățuiți pe oameni să folosească miriștele drept pășune, dacă n-ar fi destule izlazuri bune pe aici. Dar așa...

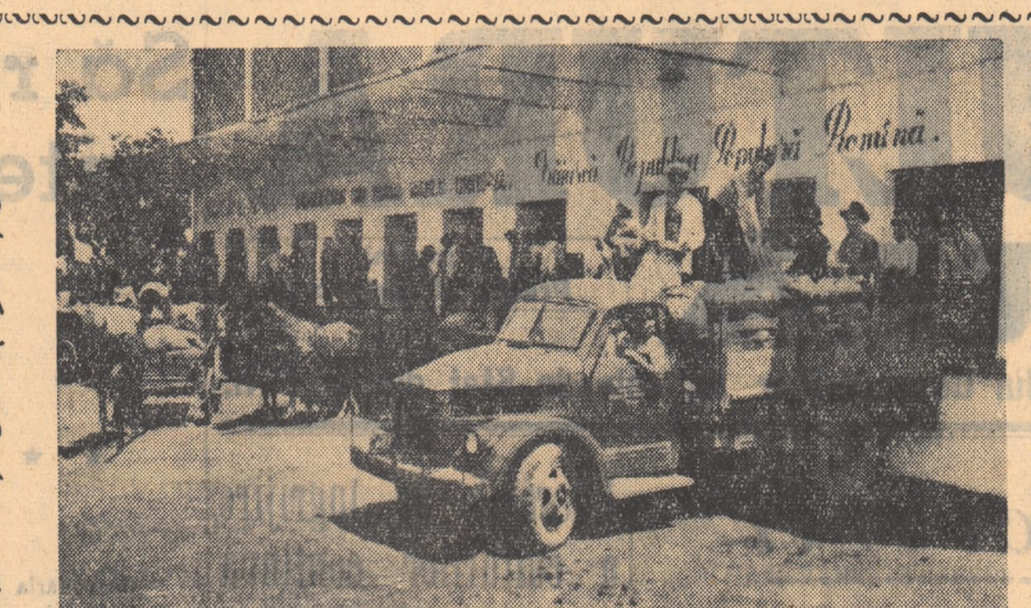
Tov. inginer Besnea răspunse însă la fel de calm și parcă aidoma tehnicianului zootehnist Leu:

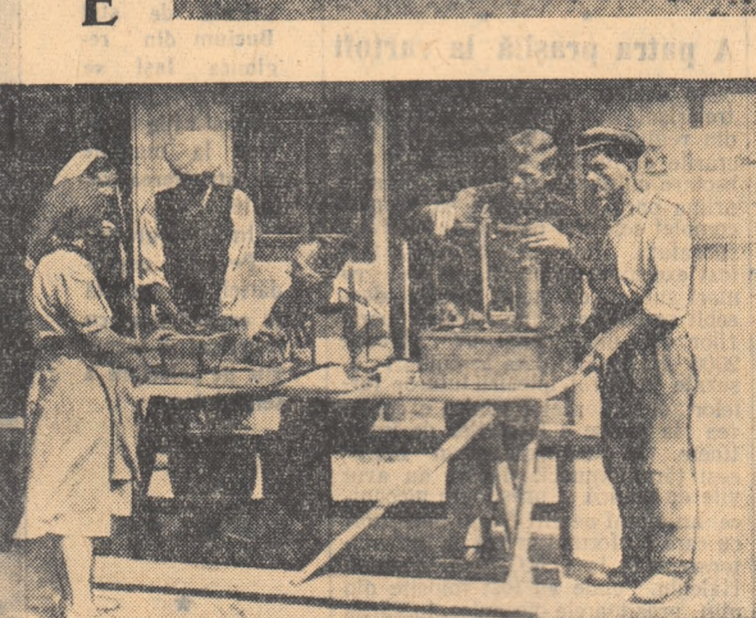
— Ehei, ce știți dv., mecanizatorii? Cu pășunatul pe izlaz o să avem brînză, nu zic nu, dar tocmai la anul. Pe cînd cu pășunatul pe miriște, facem rost de brînză acum, imediat...

Asistînd la această convorbire am rămas tare nedumerit. M-am gîndit chiar să-i consult pe specialiștii de la Institutul de cercetări zootehnice. Să aflu cum devine chestiunea cu brînza care se poate căpăta imediat din laptele de la oi, dacă animalele pasc pe miriște și nu pe izlaz, cum zicea vicepreședintele raionului. Nu de altceva, dar am intrat la o bănuială: nu cumva tovarășii de la sfatul popular al raionului Tecuci habar nu au nici de agrotehnică, nici de zootehnie?

AL. RAICU

LA BAZELE DE RECEPȚIE

Ca în fiecare an, și anul acesta colectiviștii din raionul Călărași se numără printre primii care predau cu drag cotele de cereale la bazele de recepție, îndeplinindu-și cu cinste îndatoririle față de stat.

In fotografie: un aspect de la baza de recepție Ghimpați.

Așa după cum a avut dorința, țăranul muncitor Constantin Păiseanu din comuna Brănești, raionul Filiași, s-a prezentat cel dintîi la baza de recepție, unde a predat cota de grîu datorată statului.

Iată-l în fotografie, asistînd la analiza pe care laborantul bazei, Radu Petre, o face cerealelor aduse de el drept cote către stat.

O inițiativă valoroasă

„Expoziția" agronomului Ernest Tompa

Pe țăranii muncitori Gheorghe Füzei și Gheorghe Sas i-am cunoscut într-un chip deosebit: i-am cunoscut după roadele muncii lor, deunăzi, cînd am vizitat punctul agricol din comuna Chichiș, raionul Sf. Gheorghe.

De-a lungul pereților biroului său, inginerul agronom Ernest Tompa a așezat pe etajere, cu grijă de specialist, diferiți snopi etichetați.

— Sînt mostre ce reprezintă noua recoltă de grîu, orz și ovăz obținută de diferiți țărani muncitori din raza punctului meu, îmi explică el bucuros.

De cum am pășit în mijlocul acestei „expoziții", privirea mi-a fost atrasă de marea deosebire dintre doi snopi de grîu așezați unul lîngă altul.

— I-am pus într-adins alături, îmi spune inginerul, deoarece tot așa au stat și spicele lor pe cîmp.

M-am apropiat de snopul cu spicele bogate în boabe aurii și grele ce-mi ajungeau pînă la bărbie și am citit pe etichetă numele țăranului muncitor Gheorghe Füzei, iar dedesubt, scrise amănunțit de inginerul agronom, metodele agrotehnice prin care acesta a reușit să obțină o producție de peste 2.400 kg de grîu la hectar. Apoi, m-am aplecat să citesc eticheta de pe snopul de alături cu fire de-o schioapă, împresurate de volburi și buruieni de tot felul. Scria acolo: Gheorghe Sas, producția de grîu obținută — 980 kg la hectar.

Fără a-l mai întreba, inginerul agronom începu a-mi spune povestea celor doi snopi.

— Gheorghe Füzei și Gheorghe Sas au avut anul acesta holdele de grîu vecine. Fiecare dintre ei a însămînțat în toamnă cîte 0,50 ha cu grîu. Și unul și celălalt au semănat grîul după cartofi timpurii. Trebuie să spun că amîndoi au început să cunoască destul de bine unele reguli agrotehnice. I-am avut pe amîndoi elevi la cursul de iarnă. Deosebirea între ei constă însă în felul în care ei aplică cele învățate la cursuri.

Așa, spre exemplu, în timp ce tov. Gheorghe Füzei a arat din timp pămîntul în vederea însămînțării, administrînd peste 5.000 kg de gunoi de grajd, iar semănatul l-a făcut cu mașina în rînduri dese, punînd numai grîu selecționat și tratat, tov. Gh. Sas a făcut arătura abia prin octombrie și a semănat grîul prin împrăștiere. In primăvară, Gh. Füzei și-a grăpat holda imediat ce timpul i-a permis, împrăștiind totodată și îngrășăminte chimice. Cînd buruienile au început să apară în holdă, le-a plivit ori de cîte ori a fost nevoie. Tov. Gheorghe Sas nici n-a grăpat grîul, nici nu l-a plivit. A lăsat ca plantele să se dezvolte și să crească în voie. N-a dat pe la holda sa decît la secerat. După cum se poate vedea, fiecare dintre acești țărani muncitori și-a cules acum rodul după măsura muncii depuse.

Am mai stat mult de vorbă cu tov. inginer Ernest Tompa, despre progresele pe care mulți țărani muncitori din comună le-au făcut prin însușirea și aplicarea metodelor noi agrotehnice.

— Dacă aici în sat, mi-a spus el la despărțire, fiecare țăran muncitor ar fi muncit ca tov. Gheorghe Füzei, Tcoc Laslo, Arbore Beiia și alții s-ar fi obținut un spor total de peste 10 vagoane de grîu. De aceea, caut să fac cît mai cunoscut prin această exemplificare sporurile mari de recoltă ce se pot obține prin respectarea întocmai a regulilor agrotehnice.

★

Credem că inițiativa tov. ing. Ernest Tompa — de a expune mostre comparative din recoltele obținute de țăranii muncitori din raza punctului său agricol — ar trebui însușită și pusă în practică la toate punctele agricole din țara noastră, deoarece constituie un mijloc eficace de demonstrare a foloaselor pe care le aduce aplicarea metodelor agrotehnice înaintate.

C. BORCESCU

Cu obligațiile față de stat îndeplinite

Pînă la 1 august în raionul Caracal s-a treierat recolta de pe aproape 24.000 de ha. In 8 gospodării colective și 20 de întovărășiri agricole s-a terminat treierișul păioaselor. Indată după treieriș, colectiviștii și întovărășiții își achită obligațiile față de stat. In prezent, ei transportă, la bazele de recepție, ultimele cantități de boabe din cotele cuvenite statului.

Treierișul păioaselor este pe sfîrșite și în numeroase comune printre care Studina, Dioști, Cezieni și Redea unde s-a treierat între 70—75 la sută din suprafața cultivată cu păioase.

Peste 12.000 tone de grîu livrate statului

Folosind întreaga capacitate de lucru a tractoarelor, combinelor și celorlalte mașini agricole, gospodăriile agricole de stat din regiunea Timișoara au obținut însemnate succese în campania de recoltare.

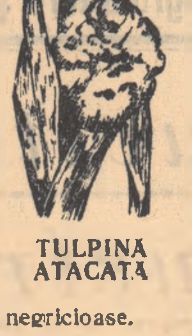
G.A.S. Grabăț, de exemplu, a treierat pînă acum grîul de pe 1.650 hectare, iar G.A.S.-urile Carani și Giarmata au treierat fiecare grîul de pe cîte 1.000 hectare. G.A.S.-urile din regiunea Timișoara au treierat pînă acum recolta de pe o suprafață ce trece de 21.500 hectare, ceea ce reprezintă 45 la sută din planul de treieriș.

O dată cu treierișul, majoritatea G.A.S.-urilor au început transportul cerealelor la bazele de recepție, livrînd pînă în prezent peste 12.000 de tone de grîu. Cele mai mari cantități de grîu au fost livrate de G.A.S.-urile din Grabăț, Carani, Varias și altele.

De asemenea, au fost executate arături de vară pe mai mult de 24.000 hectare.

Tăciunele porumbului

Boala numită tăciunele porumbului este produsă de o ciupercă al cărei corp (miceliul) se dezvoltă pe plantele de porumb înalte de cca 1 metru. Sporii ciupercii (organele de înmulțire și răspîndire) se formează în niște umflături fixate pe inflorescența bărbătească (moț), inflorescența femeiască (știulete), frunze, tulpină și chiar pe rădăcină.

TULPINA ATACATĂ

Aceste umflături cresc pînă la 15—20 cm. diametru. La început, ele sînt învelite într-o pieliță umedă, albicioasă, care cu timpul se usucă și crapă, punînd astfel în libertate sporii asemănători unei pulberi negricioase.

Sporii sînt luați de vînt și uneori de insecte și împrăștiați pe cîmp la distanțe mari. Căzînd pe plante, germinează, dînd un miceliu, care se dezvoltă numai în punctul unde s-a făcut infecția.

Tăciunele porumbului se poate dezvolta la temperaturi variate (între 8 — 36 grade), dar îndeosebi între 26 — 30 grade. Această boală este mult mai răspîndită în anii secetoși decît în cei ploioși.

Mijloace de combatere

Deoarece transmiterea tăciunelui de la un an la altul se face numai prin sporii aflați în pămînt, iar de la plantă la plantă în același an, prin sporii ce se găsesc pe diferitele organe ale plantelor atacate, tratamentul chimic sau oricare alt tratament al boabelor nu dă rezultate.

ȘTIULETE ATACAT

Micșorarea procentului de infecție din primăvară și vară se poate realiza numai prin:

— culegerea și arderea tuturor umflăturilor cu spori înainte ca pielița care îi acoperă să se fi rupt;

— respectarea rotației culturilor deoarece, semănînd porumb mai mulți ani la rînd pe același ogor, sporii ciupercii se adună în sol, producînd astfel infecții din ce în ce mai mari;

— strîngerea și arderea resturilor de plante rămase după recoltarea porumbului, pe care de asemenea se pot depune sporii.

★

La porumb și la sorg se întîlnește și un alt tăciune, mai puțin răspîndit și mai puțin păgubitor decît primul. El atacă îndeosebi inflorescența masculă și mai puțin inflorescența femelă.

Sporii ciupercii care produce acest tăciune nu mai formează umflături ca în primul caz, ci sînt adunați mai mulți la un loc în grămezi.

Măsurile de combatere sînt aceleași.

Ing. MARINA ȚIRCOMNICU
din Ministerul Agriculturii

Sfatul APICULTORULUI

Cum se face hrănirea stimulentă de toamnă la albine

In condițiile climatice din țara noastră, culesul nectarului de către albine încetează începînd din a doua jumătate a verii. Aceasta are ca urmare micșorarea intensității ouatului mătcii și deci reducerea numărului de albine ce se nasc toamna. Practica a dovedit însă că, cu cît numărul de albine născute în toamnă este mai mare, cu atît stupul respectiv iernează mai bine și este puternic în primăvara următoare.

Iată de ce, în această perioadă, stuparul trebuie să se îngrijească să creeze acele condiții care să ducă la menținerea în activitate a familiilor de albine astfel încît mătcile să facă cît mai multe ouă. Cum poate stuparul să realizeze acest lucru? In primul rînd, prin transportarea stupilor în locuri unde există un cules de toamnă (regiunea deltei și bălților Dunării), sau în locuri unde se cultivă plante melifere ce înfloresc mai tîrziu. In cazul cînd aceste căi nu pot fi folosite, atunci stuparul va trebui să aplice metoda hrănirii stimulente. Prin această metodă se înțelege hrănirea albinelor cu sirop de zahăr sau cu miere, sau descăpăcirea fagurilor cu miere din spatele diafragmei. Procedeul hrănirii stimulente a stupilor cu sirop de zahăr este următorul: se dizolvă zahăr într-o cantitate egală de apă fierbinte, obținîndu-se astfel un sirop care se dă albinelor după ce se mai răcește.

Hrănirea stimulentă cu sirop se poate face: zilnic, cu porții mici de 200 g sau la 3—4 zile o dată, cu porții mari pînă la 800 g. Siropul se dă seara după încetarea zborului albinelor, pentru a se preveni furtișaguri. În perioada hrănirii stimulente se va avea grijă ca urdinișele să se micșoreze după puterea fiecărei familii de albine.

Pentru hrănirea cu porții mici se pot folosi hrănitoarele-ramă, care se introduc în cuib, iar pentru hrănirea cu porții mari, hrănitoare mari de 1—2 litri capacitate, care se așează pe podișorul stupului. Dacă stuparul nu are astfel de hrănitoare, va putea folosi străchini sau cutii mari de conserve. Strachina sau cutia cu sirop se pune pe fundul stupului astfel ca marginea ei să ajungă la speteaza de jos a ramelor. Pentru ca albinele să nu se înece, pe suprafața siropului se vor pune să plutească mai multe bețișoare de lemn. In stupii orizontali, strachina sau cutia de conserve se va așeza după diafragmă.

Hrănirea stimulentă prin descăpăcirea fagurilor cu miere din spatele diafragmei se face prin folosirea fagurilor cu miere puțină sau a fagurilor care nu vor fi lăsați în cuib pe timpul iernii. Acești faguri se trec în spatele diafragmei și la 3—4 zile se descăpăcesc cîte 3 decimetri pătrați de pe un fagure. Pe sub diafragmă, albinele trec în cuib, mierea descăpăcită. După ce a fost trecută în cuib toată mierea dintr-un fagure se va pune un altul. Și în cazul folosirii acestui procedeu se vor lua toate măsurile pentru prevenirea furtișagului.

Pentru ca să dea rezultate bune, hrănirea stimulentă trebuie începută la sfîrșitul lunii iulie și continuată pînă la începutul lunii septembrie. In tot timpul hrănirii trebuie asigurat în cuib spațiul pentru depunerea ouălelor, adică faguri goi, buni pentru creșterea puietului. Atragem atenția stuparilor că, începută prea tîrziu, după ce matca a micșorat intensitatea ouatului, hrănirea nu mai are efectul dorit.

Ing. MIRCEA COPAITICI

Asigurarea cadrelor de mecanizatori — cheia succeselor noastre

Stațiunea de mașini și tractoare Chirnogeni, raionul Negru-Vodă, datează din anul 1950. Pînă în 1953, stațiunea nu a reușit să-și îndeplinească planul anual de producție. In exploatarea parcului de mașini și tractoare existau serioase lipsuri. Ca urmare, producțiile din unitățile agricole deservite erau mici.

Analizînd cu ajutorul raionului de partid cauzele acestei stări de lucruri, ne-am dat seama că principala frînă în îndeplinirea sarcinilor ce ne stăteau în față era lipsa unor cadre de mecanizatori capabili, cu o bună pregătire profesională. Este știut doară că, oricît de perfecționate ar fi mașinile, tot omul este cel care chezășuiește — prin priceperea lui tehnică, hărnicia și spiritul lui de inițiativă — folosirea agregatelor cu maximum de randament. Intr-adevăr, stațiunea noastră ducea o mare lipsă de tractoriști și șefi de brigadă. In acei ani majoritatea mecanizatorilor noștri erau detașați de prin S.M.T.-urile din Muntenia, Ardeal și Moldova. Aceștia, după o campanie agricolă sau cel mult două, se reîntorceau la unitățile din regiunile lor. Acest lucru ne crea mari greutăți în organizarea brigăzilor. Ne-am dat seama că numai recrutînd tractoriști din unitățile agricole socialiste și din satele pe care le deservim vom reuși să rezolvăm definitiv această importantă problemă. Dar în anii 1950—1952, recrutarea tractoriștilor se făcea anevoios. Pe atunci trebuie să recunoaștem că meseria de tractorist nu era încă privită cu ochi buni de către tinerii din satele vecine stațiunii noastre, deoarece nu izbutisem să asigurăm mecanizatorilor condiții bune de muncă și de trai.

De aceea, am dat o mare atenție îmbunătățirii condițiilor de hrană și cazarea mecanizatorilor. Totodată organizînd mai chibzuit munca în teren, îndrumîndu-i pe mecanizatori să aplice metode înaintate, productivitatea muncii lor a crescut și odată cu aceasta au crescut și cîștigurile realizate de ei. Aceasta i-a determinat pe mulți tineri țărani muncitori să vină cu încredere în S.M.T. spre a învăța cu dragoste și interes meseria de tractorist.

In scopul obținerii unei cît mai bune calificări profesionale a tinerelor cadre, noi am încadrat ca lectori la cursurile organizate pe cei mai buni tehnicieni din stațiune. Aceeași atenție am dat-o și pregătirii lor practice. Cu încetul noi am reușit să ne formăm cadre proprii, atașate de stațiune, dornice să muncească cu spor pe ogoarele unităților deservite.

Mulți dintre colectiviștii recrutați de noi în anii trecuți și-au însușit o înaltă calificare profesională. Așa stau lucrările de pildă cu combinerul Dicu Ion, care anul trecut a fost fruntaș pe țară, iar în prezent a fost promovat în funcția de șef de atelier. La fel poate fi citat fostul tractorist Nicolae Vișinescu, care ridicîndu-și neîncetat calificarea profesională este acum mecanic de atelier etc.

Astăzi, majoritatea mecanizatorilor noștri sînt tineri ai căror părinți și soții sînt membri ai gospodăriilor colective și întovărășirilor din comunele și satele din raza de activitate a stațiunii. Cu aceasta am rezolvat definitiv fluctuația de personal în cadrul S.M.T.-ului. Totodată stațiunea noastră a început să obțină în producție succese tot mai de seamă. Tinerii noștri mecanizatori, antrenați în întrecerea socialistă, au folosit cu succes întreaga capacitate de lucru a mașinilor și au pus în practică metode avansate de muncă (graficul orar, cupluri de mașini etc.). In felul acesta am reușit ca anul trecut, **toți tractoriștii noștri să-și realizeze sarcinile de plan, iar datorită frumoaselor realizări dobîndite în producție, S.M.T. Chirnogeni s-a clasat prima pe țară.**

Trebuie să arăt că în obținerea acestor succese, de un real sprijin ne-a fost — printre altele — și ajutorul primit din partea S.M.T.-ului Belensk, raionul Verhne-Hortite, regiunea Zaporojie din R.S.S. Ucraina, cu care corespondăm de cîțiva ani. Tovarășii din acest S.M.T. ne-au dat sfaturi deosebit de prețioase în ceea ce privește asigurarea unor cadre bune de mecanizatori. **De la tovarășii de la S.M.T. Belensk am învățat, de exemplu, că nu este bine ca tractoriștii să fie schimbați de pe un tractor pe altul, de la o brigadă la alta sau dintr-o unitate în alta.** Insușindu-ne pe deplin aceste îndrumări, am reușit să formăm brigăzi pe care colectiviștii și întovărășiții înșiși le solicită spre a le lucra ogoarele. Numeroși tractoriști de ai noștri printre care Gheorghe Tote, Dumitru Amza, Tănase Gheorghe, Marin Ologu, Radu Savu, Ion Muscalu și mulți alții, **lucrează de peste 3 ani la aceeași gospodărie colectivă sau întovărășire agricolă, de unde au și fost recrutați.**

Faptul că majoritatea tractoriștilor noștri sînt recrutați din gospodăriile colective și întovărășirile agricole deservite a făcut ca ei să fie direct interesați în executarea lucrărilor de cea mai bună calitate. Nu e de mirare deci că anul trecut stațiunea noastră și-a îndeplinit planul de producție în procent de 124 la sută, a redus prețul de cost al hantrului cu 7,50 lei, iar producțiile medii obținute de colectiviști și întovărășiți au fost dintre cele mai mari. G.A.C. „Bela Brainer" din comuna Negru-Vodă, de exemplu, a obținut de pe 440 hectare o producție de 1550 kg de grîu la hectar, iar de pe 280 hectare cu porumb cîte 2.600 kg la hectar.

Succese asemănătoare cu cele de anul trecut am dobîndit și în 1956, deși sarcinile noastre au crescut (avînd de executat cu peste 7.000 de hantri mai mult ca în 1955).

Numai în campania de primăvară, stațiunea noastră a efectuat peste 15.000 hantri depășind cu aproape 2.000 de hantri întregul volum de lucrări realizat în 1952.

E necesar să subliniem că și pentru acest an, acoperirea nevoilor de noi cadre am făcut-o de asemenea prin recrutarea unor colectiviști din comunele Chirnogeni, Tătaru și Negru Vodă. Pentru manevrarea celor 32 secerători-legători ca și a celor 38 de batoze, am recrutat din timp din gospodăriile colective și întovărășirile agricole deservite tot atîția mînuitori și batozari. Aceștia au fost temeinic școlarizați în cadrul stațiunii iar în prezent se află pe teren la muncile de recoltare și treieriș.

Mai trebuie adăugat că pornind de la indicațiile date prin documentele Congresului al II-lea al partidului, noi am studiat amănunțit posibilitățile ce le avem pentru scăderea prețului de cost al hantrului. Verificînd situația personalului din schema stațiunii și consultîndu-ne cu organizația de bază P.M.R., organizația de tineret și comitetul de întreprindere, am ajuns la convingerea că postul de mecanic de sector nu mai e necesar în condițiile S.M.T.-ului nostru. Constatînd că șefii de brigadă și tractoriștii și-au însușit destul de bine cunoștințele necesare reparării defecțiunilor ivite în cîmp în funcționarea tractoarelor și mașinilor, noi am încadrat pe mecanicii de sector în posturi de șefi de brigadă, brigăzile continuîndu-și munca în cele mai bune condiții. Printre alții, foștii mecanici de sector Gheorghe Diaconu și Călin Dobre lucrează în prezent ca șefi de brigadă la colectiva din Plopeni și respectiv la întovărășirea din Negru-Vodă.

Asigurarea cadrelor de mecanizatori din mijlocul oamenilor muncii de pe ogoare pe care-i deservim și continua îmbunătățire a condițiilor lor de muncă și de trai sînt preocupări centrale pentru noi. Printre altele, ne propunem să ne ocupăm mai mult de activitatea culturală, care lasă încă de dorit în stațiunea noastră. In acest scop, conducerea stațiunii va sprijini comitetul de întreprindere să organizeze o echipă artistică, care în campaniile agricole să se poată deplasa pe teren pentru a prezenta programe cultural-educative din brigadă în brigadă. De asemenea, — deși majoritatea tractoriștilor fiind din satele în care lucrează ori lucrînd de mai mulți ani în aceeași unitate, cazarea și masa neconstituind o problemă greu de rezolvat — noi vom stărui pe lîngă gospodăriile colective cele mai mari să construiască pentru mecanizatori cîte o tabără de cîmp. Prin aceasta s-ar îmbunătăți simțitor condițiile de lucru și de trai ale mecanizatorilor la locul de muncă. In primul rînd ei ar cîștiga un timp prețios, ceea ce ar influența pozitiv atît volumul de lucrări executate cît și cîștigul fiecărui tractorist în parte.

Sîntem convinși că mergînd pe această linie de a crea condiții pentru stabilitatea cadrelor și pentru continua ridicare a nivelului lor profesional stațiunea noastră va înregistra noi succese în realizarea și depășirea sarcinilor de producție ce-i revin.

ION ANDRONACHE
directorul S.M.T.-ului Chirnogeni, raionul Negru Vodă, regiunea Constanța

Centre comunale pentru condiționarea și tratarea semințelor

Din calculele efectuate în cadrul regiunii Baia Mare s-a constatat că sămînța condiționată și tratată dă un spor de minimum 100 kg de cereale la hectar. Acest spor raportat la întreaga suprafață cultivată cu păioase în această regiune va aduce un plus de recoltă de 1.440 vagoane.

Pentru a da putință tuturor țăranilor muncitori din regiune să folosească la însămînțări numai sămînță de bună calitate, direcția agricolă regională a luat măsuri în vederea construirii de centre comunale de condiționare și tratare a semințelor.

Pînă în prezent au fost construite din prefabricate 15 centre, iar alte 35 vor fi terminate pînă la sfîrșitul anului. Centrele au fost înzestrate cu selectoare, trioare, vînturători, porzolatoare, balanțe, etc. precum și cu substanțele chimice necesare tratării semințelor. In comunele electrificate, selectoarele vor fi acționate cu ajutorul curentului electric.

Cine? Unde? Cînd?

Intr-una din ultimele călătorii, fotoreporterul nostru a găsit la o margine de drum... ce credeți? O pungă cu bani? Nu! Ci doar un mic obiect, așa, cam cît coșcogeamite plugul de tractor, „pierdut" aci de un tractorist de la secția a II-a a G.A.S. Peștera, regiunea Constanța.

Fotoreporterul nostru a vrut să ia plugul și să-l predea la un „birou al obiectelor pierdute". Dar fiind cam mare (plugul, nu fotoreporterul), s-a mulțumit să ia doar imaginea.

Ridicarea obiectului de pe cîmpul unde stă și ruginește urmează s-o facă tov. mecanic șef Niculescu, sau Iancu Gîlcă, șeful secției.

(Foto N. SCARLET)

Cît mai mari cantități de furaje însilozate

Asigurarea de nutrețuri de bună calitate și în cantități îndestulătoare pe tot timpul anului constituie o problemă de cea mai mare importanță pentru dezvoltarea creșterii animalelor. Experiența de pînă acum ne-a dovedit că prin însilozarea plantelor de nutreț se obțin furaje de calitate superioară pe care animalele le consumă cu poftă pe tot timpul iernii. Folosirea acestei metode contribuie direct la sporirea producției și a productivității animalelor.

Ținînd seama de acest fapt, gospodăria noastră a luat măsuri pentru aplicarea metodei însilozării nutrețurilor pe scară din ce în ce mai largă. Anul trecut, noi am însămînțat cu porumb pentru siloz 100 de hectare. Pentru a obține cantități sporite la hectar, culturile de porumb au fost semănate și îngrijite după cerințele agrotehnicii și după îndrumările date de tehnicienii și inginerii agronomi din gospodărie. Recoltarea porumbului pentru siloz s-a făcut în momentul în care plantele se găseau în faza de coacere în lapte-ceară, cînd boabele au un grad de umiditate corespunzător și o mare valoare nutritivă. Insilozarea am făcut-o o dată cu recoltarea porumbului și am însilozat porumbul știuleți și o parte din coceni împreună. O parte din cocenii de porumb tocați i-am amestecat cu borhot de sfeclă de zahăr în proporție de două părți borhot la o parte coceni, obținînd în felul acesta o îmbunătățire calitativă a cocenilor.

In vederea asigurării capacității necesare pentru însilozarea întregii cantități de porumb, ca și a celorlalte nutrețuri destinate însilozării, noi am construit un număr de 12 silozuri sistem gropi-tranșee, fiecare siloz avînd o capacitate de 120—200 tone. Majoritatea silozurilor au fost amplasate în apropierea locului de consum, la centru și la cele două secții teritoriale ale gospodăriei.

De pe suprafața de 100 de hectare însămînțată cu porumb furajer, noi am obținut un nutreț de siloz de 1.860 de tone. Pe lîngă aceasta, noi am mai însilozat 45 tone de diferite amestecuri; reziduri secundare de la grădinile de zarzavat, frunze și cotoare de sfeclă, coceni de porumb și borhot de zahăr. In total, gospodăria noastră a asigurat anul trecut 1.905 tone de nutrețuri însilozate.

Cu nutrețurile însilozate am putut hrăni în perioada de stabulație întregul efectiv de animale al gospodăriei; rația zilnică de nutreț însilozat s-a stabilit în funcție de vîrsta și producția animalelor. Bunăoară, rația pentru taurine a fost de 10—20 kg pe zi, pentru porcine, de 2—5 kg pe zi, bine înțeles pentru fiecare animal.

Hrănirea animalelor cu furaje însilozate ne-a adus o serie de foloase. In primul rînd, ne-a dat posibilitatea să economisim mari cantități de furaje fibroase și concentrate. Acest lucru este foarte important, dacă ținem seama că anul trecut gospodăria noastră nu dispunea de furaje fibroase în cantități suficiente.

Folosirea de furaje însilozate ne-a dat de asemenea posibilitatea să obținem o scădere simțitoare a prețului de cost la produse și produsi animali. Un litru de lapte, de pildă, a fost obținut la un preț de cost de 1,42 lei, în loc de 1,54 lei, cît era planificat; un vițel, la naștere, ne-a costat 142 de lei, în loc de 154 lei.

Și anul acesta, gospodăria noastră a luat măsuri menite să asigure însilozarea unor cantități mai mari de furaje. In acest scop, au fost mărite suprafețele însămînțate cu porumb și alte nutrețuri. Porumbul pentru siloz ocupă anul acesta o suprafață de aproape 120 ha, iar sfecla furajeră, 41 ha.

In momentul de față, noi dăm o mare atenție asigurării spațiului corespunzător cantităților de furaje ce urmează să fie însilozate. Pînă la data de 15 august, vom construi încă patru silozuri și vom amenaja silozurile vechi, curățindu-le și dezinfectîndu-le cu lapte de var. In vederea asigurării utilajului necesar operației de însilozare, anul acesta vom lua de la Institutul agronomic Craiova încă două tocători mecanice.

Recoltarea porumbului pentru siloz o vom începe imediat după 10 august și în fiecare zi vom recolta numai atît cît poate fi însilozat în acest interval de timp. Anul acesta, în gospodăria noastră se va proceda la însilozarea separată a porumbului știuleți și a tulpinilor și frunzelor de porumb, fiindcă în felul acesta se folosește mai bine valoarea nutritivă a plantelor. Insilozînd porumbul fără știuleți, gospodăria noastră va putea asigura pentru vacile de lapte furaj de calitate superioară, iar știuleții de porumb însilozați vor fi folosiți cu succes în hrana porcilor și a păsărilor, înlocuindu-se astfel cantități însemnate de nutreț concentrat.

In ceea ce privește tocarea, transportul și manipularea nutrețului ce urmează a fi însilozat, noi am luat de pe acum toate măsurile pentru a evita lipsurile care au existat anul trecut în această privință. Vom organiza brigăzi speciale alcătuite din cîte 3 echipe, din care una va asigura recoltarea furajelor, altă echipă încărcarea și transportul nutrețului la silozuri, iar a treia tocarea și presarea nutrețului și acoperirea silozurilor. Pentru a nu prelungi perioada de însilozare, anul acesta vom transporta porumbul de la secțiile mai îndepărtate cu tractorul rutier, ce va acționa două remorci. De asemenea, noi ne vom preocupa de instruirea muncitorilor care deservesc mașinile de tocat nutrețuri, pentru ca ei să-și însușească bine tehnica de folosire a acestor mașini. In scopul lichidării pierderilor pricinuite de manipularea defectuoasă a furajelor, se va proceda la darea în primire cu proces-verbal a silozurilor, brigadierilor zootehnici care răspund de furajele însilozate.

Avantajele mari ce se obțin prin folosirea de nutrețuri însilozate răsplătesc din plin munca depusă pentru a asigura cantități cît mai mari de asemenea furaje.

GHEORGHE PETCULESCU
directorul G.A.S. Alimani

Ne scriu corespondenții

Crește sectorul socialist al agriculturii

Galați „Viață Nouă", astfel i-au dat denumirea gospodăriei lor colective țăranii muncitori din satul Custura, comuna Racoviță.

In colectivă au intrat un număr de 11 familii de țărani muncitori cu 30 ha. de teren arabil. 4 boi, 4 cai, 3 căruțe, o secerătoare simplă și multe alte unelte agricole mai mici. Adunarea generală a membrilor a ales ca președinte al gospodăriei colective pe tov. Gheorghe Ungureanu.

★

Succesele gospodăriei colective din Corbeni au trezit dorința multor țărani muncitori din acest sat să pornească și ei pe drumul muncii unite. Nu de mult, 16 familii de țărani muncitori de aci au înființat o întovărășire agricolă, căreia i-au pus numele de „23 August". Intovărășiții vor lucra în comun o suprafață arabilă de 46 ha. Președinte a fost ales Ion Manole, unul dintre cei mai vrednici gospodari din Corbeni.

M. Mohonea

Timișoara In urma popularizării de către organizația de bază P.M.R. a foloaselor pe care le aduc întovărășirile zootehnice, în comuna Sîetina-Timiș din raionul Caransebeș un număr de 20 de familii de țărani muncitori s-au întovărășit pentru a-și crește împreună oile.

Printre cei care au intrat în întovărășire se află țăranii muncitori Ilie Bora, Petre Sîrbu, Neagu Mihai și alții.

Noua întovărășire a fost denumită „8 Mai".

Hamat Vichendie

Pitești Nu de mult, țăranii muncitori din comuna Vișina, raionul Găești, au trăit o zi de mare sărbătoare: s-a întemeiat aci o întovărășire agricolă. 51 de familii de țărani muncitori, convingîndu-se de avantajele muncii în comun, au hotărît să-și lucreze laolaltă 40 ha. de teren arabil.

Noua întovărășire agricolă din regiunea noastră a primit numele de „Partizanul Roșu". Președinte a fost ales Ion Leca, iar secretar, Ion Vintilă.

Gh. Rădoi

Iași Pe la începutul lui iulie, țăranii muncitori din satul Medeleni, comuna Golăești, raionul Iași, au vizitat, împreună cu tehnicianul agronom Vasile Muscalu de la punctul agricol, gospodăria colectivă din comuna Cirotti. Au văzut multe lucruri frumoase acolo dar ce i-a impresionat mai mult au fost recoltele mari dobîndite de colectiviști în ultimii ani.

In inimile multor țărani muncitori din satul Medeleni s-a înfiripat atunci dorința de a porni și ei pe drumul muncii în comun.

Sprijin au primit din partea secretarului organizației de bază P.M.R. tov. Toma Petru, din partea agronomului Vasile Muscalu, precum și din partea tov. Aurica Pescaru, directoarea școlii elementare din sat.

Inceputul l-a făcut țăranul muncitor Constantin Bumbaru, urmat apoi de Horisleru Budescu, B. Catinca și alții.

Și în ziua de 21 iulie, un număr de 19 familii de țărani muncitori din satul Medeleni și-au unit laolaltă suprafața de 21 ha de teren arabil, formînd o întovărășire.

Al. Radu

STUDIIND DOCUMENTELE PARTIDULUI

★ ★ ★

Rezoluția ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie a.c. cu privire la măsurile pentru realizarea sarcinilor stabilite de Congresul al II-lea al partidului în domeniul transformării socialiste a agriculturii a găsit un larg ecou în rîndul oamenilor muncii de pe ogoare.

Fotoreporterul nostru a surprins un grup de țărani muncitori, membri ai întovărășirii agricole „Ilie Pintilie" din comuna Buftea, raionul Răcari, în frunte cu agitatorul Ion Onise, citind cu interes deosebit pasajele referitoare la întovărășirile agricole.

(Foto N. SCARLET)

★ ★ ★

Primul pas

Mergi și mergi pe drumul cel bătătorit al vieții. Despre oameni, despre lucrurile ce te înconjoară, desprinzi anume păreri ce ți se par tot atît de firești ca și aerul ce-l respiri, ca și apa pe care o bei. Și apoi, într-o bună zi, bagi seama că în dreapta și stînga ta, oamenii prind să-și croiască o altfel de viață. Părăsind drumul cel bătătorit, își string laolaltă puterile și se avîntă îndrăzneți pe cărări noi. Sînt mulți! Din ce în ce mai mulți!

Te tragi deocamdată la o parte. Dar, vrînd-nevrînd, îndoielile încep să te cuprindă. Iți vine totuși greu să înțelegi multe dintre lucrurile noi. Te înfioară mai cu seamă gîndul că va trebui să arunci dintr-o dată, ca nefolositoare, deprinderi, obiceiuri ce le credeai de neclintit. Te frămînți, te zbați, întrebi pe unul, pe celălalt. Cei care au pornit-o cu mult înaintea ta bucuros îți stau în ajutor. Treptat, lumina adevărului pătrunde în cele mai ascunse tainițe ale sufletului. Ceasul de cumpănă a trecut. Pe drumul vieții noi, năvalnice, alături de cei mulți, din ce în ce mai mulți, ai făcut primul pas...

★

Cui i-a venit cel dintîi gîndul, asta nimeni din Cioceni n-ar putea să spună. Fapt este că, de o bucată bună de vreme, în comună era fierbere. Unde vedeai cinci-șase oameni adunați, puteai fi sigur că tot de una vorbesc. Cum e la colectivă? Dar în întovărășire cum o fi? La tot pasul întîlneai păreri din cele mai diferite.

— Am auzit — spunea cîte unul — că la Ciorani, colectiviștii au dus acasă care pirfuite cu bucate și pe deasupra au mai primit și sume frumoase de bani.

— Ia uite, măi — îi lua altul vorba — va să zică așa. Și ăi vrednici, și ăi leneși, hai cu cară plin acasă? Haiai împărțeală! Dacă-i vorba pe așa, las'să intre alții la colectivă. Eu unul mă las păgubaș.

Descumpăniți, oamenii tăceau.

In fața cooperativei, alt grup. Unul din cei adunați scrijelea cu un băț niște socoteli în țărîna umedă.

— Va să zică așa. Arătura cu mașinile semețelui, semănatul, recoltatul, la fel. Pentru toate astea trebuie să dăm drept plată produse: grîu, porumb. Păi să zicem că intrăm 50 de familii în colectivă. Pe puțin 30 au atelaje. Ce facem cu ele? Ținem caii în grajd, le dăm de mîncare și duminica ieșim cu ei la plimbare?

Cîțiva începură să rîdă. Ion Podea se afla și el față. Oamenii îl prețuiau. Gospodar priceput, comunist, își cîștigase dragostea întregii comune.

— Măi fraților, — spuse el — nu ne-a lămurit oare de ajuns tovarășul Chirică, instructorul de la raion?

— El — îi răspunse altul — parcă știe, el, instructorul, tot ce-i în măruntaiele colectivei?

Și atunci, cuiva îi veni gîndul cu scrisoarea.

— Să scriem — se auzi un glas — celor din Ciorani. Să-i rugăm să ne răspundă cu amănuntul la toate nedumeririle noastre, să știm și noi ce avem de cîștigat dacă intrăm în colectivă...

Și așa s-a făcut că în urmă cu 3 luni, a apărut în ziar scrisoarea adresată de țăranii muncitori din Cioceni, colectiviștilor din Ciorani. Colectiviștii le-au răspuns bucuroși. Totodată, i-au invitat să le viziteze colectiva. Intr-o duminică, aproape jumătate din comună s-a dus într-acolo cu camioanele. Au cercetat totul cu deamănuntul și, după întoarcere, vizitatorii au avut ce povesti consătenilor despre cele văzute în colectiva de la Ciorani. Intre timp, ziarele care soseau în comună le aduceau noi răspunsuri. Cu dragoste frățească, colectiviștii din alte colțuri ale țării le împărtășeau din experiența lor, îi ajutau să-și spulbere ultimele nedumeriri. Intr-o bună zi, Ion Podea și cu alți cîțiva s-au dus la raion, la Urlați.

— Gîndesc, tovarăși — a spus el — că ar fi bine să alcătuim pentru început o întovărășire. Mulți sînt de acum hotărîți.

Au primit toate îndrumările cerute. Doi instructori de la raionul de partid au fost trimiși în comună. Ion Podea, Nicu Stan, Radu Voicu, Mihai Barbu și Stan Tudor au format un comitet de inițiativă. Zile de-a rîndul au citit din scoarță în scoarță statutul întovărășirilor agricole. Apoi, au ieșit pe „teren". Din casă în casă, au colindat neobosiți toată comuna. Unii i-au primit bine. Alții mai puțin. Cei șovăitori dădeau vina pe muieri. Cei hotărîți își puneau de îndată semnătura pe cerere.

La începutul lunii iulie, în comuna Cioceni a luat ființă o întovărășire agricolă cu 22 de familii și 25 de hectare și jumătate de teren arabil. Președinte l-au ales pe Ion Podea, secretar pe Alexandru Preda. Intovărășiții i-au dat numele cel mai apropiat de năzuințele lor: „Calea Păcii".

★

...La Cioceni, secerișul a fost terminat de mult. Treierișul este și el pe sfîrșite. Noii întovărășiți au început de pe acum să pună temelia viitoarei lor munci. Cu sprijinul inginerei Elena Dinulescu de la punctul agricol Albești, au ales locul viitoarei tarlale la punctul Troița. Acolo îi acum semănat porumb. In toamnă, vor face arătura adîncă cu tractoarele și vor însămînța grîul. Contractul cu S.M.T. Inotești l-au și încheiat. Sămînța de soi, așijderea au pregătit-o, ba au făcut și comandă pentru îngrășăminte chimice. Pînă în 23 August s-au angajat să subscrie în întregime cotizațiile pentru fondul de bază. Intre timp, comitetul de conducere primește cereri noi de înscriere. Pînă acum, șase. Și mai sînt și alții.

Ce-i drept, mai sînt și neajunsuri. De tot felul. Cel mai mare este însă acela că o parte din întovărășiți n-au intrat cu tot pămîntul în întovărășire. Aci, conducerea va avea de dus munca cea mai grea. Un sprijin deosebit de prețios în această muncă l-au primit prin Rezoluția ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie a.c. Așa după cum se arată în Rezoluție, noii întovărășiți trebuie să fie stimulați de a aduce în întovărășire întreaga suprafață de teren și să execute în comun lucrările agricole. Comitetul de conducere va trebui să arate amănunțit că numai în felul acesta tractoarele pot fi folosite pe deplin, lucrările agricole vor putea fi efectuate la timp și în bune condiții, vor putea fi aplicate măsurile agrotehnice avansate, ceea ce va duce la obținerea de recolte bogate.

Va fi o muncă grea. Dar vor izbîndi. Căci primul pas a fost făcut.

S. LEONARD

Toată grija asigurării necesarului de semințe de lucernă și trifoi

Trifoiul și lucerna se numără printre cele mai valoroase plante de nutreț. Aceste furaje sînt foarte bogate în elemente nutritive, iar semințele de lucernă și îndeosebi cele de trifoi au mare căutare atît în țară, cît și pe piața internațională.

In țara noastră, trifoiul și lucerna găsesc condiții prielnice de dezvoltare și de aceea ele s-au răspîndit foarte mult. Din păcate, însă, nu peste tot există o preocupare temeinică pentru asigurarea cantităților de sămînță necesare extinderii cultivării acestor valoroase plante furajere. De asemenea, ca urmare a neaplicării lucrărilor agrotehnice specifice culturilor producătoare de sămînță și a folosirii de semințe nedecuscutate, culturile de trifoi și lucernă de pe suprafețe destul de mari s-au depreciat.

Sporirea cantităților de trifoi și lucernă în scopul creării unei puternice baze furajere este legată în primul rînd de asigurarea semințelor necesare. In acest an, datorită preocupării în mai mare măsură a gospodăriilor agricole față de aplicarea regulilor agrotehnice cerute de cultura trifoiului și a lucernei, precum și condițiilor naturale deosebit de favorabile, există posibilitatea să îmbunătățim producerea de semințe și să asigurăm astfel semințele de care va fi nevoie în primăvara anului 1957. Pentru aceasta, este nevoie ca toate gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole, organele agricole care răspund de exploatarea loturilor zootehnice, precum și țăranii muncitori individuali, să identifice din timp cele mai bune porțiuni din lan, să le delimiteze și să le rezerve pentru sămînță. Suprafețele respective trebuie să fie stabilite în așa măsură, încît fiecare unitate agricolă să-și poată asigura necesarul propriu de sămînță. Trebuie vegheat să nu se mai repete greșeli ca cele săvîrșite anul trecut, cînd în multe locuri s-a folosit întreaga recoltă numai pentru furajarea animalelor. Culturile rezervate pentru sămînță trebuie să fie uniforme, neatacate de boli sau dăunători și curate de buruieni.

O atenție deosebită trebuie acordată în această perioadă recoltatului și treieratului culturilor de lucernă și trifoi. Agrotehnica recomandă ca trifoiul roșu pentru sămînță să fie recoltat din coasa a doua, începînd cu al doilea an de vegetație. Lucrarea se face cînd 70—80 la sută din inflorescențe au căpătat o culoare brună.

Recoltarea lucernei începe cînd 75—80 la sută din păstăi au o culoare brun-închisă. La lucernă, recoltatul trebuie să se facă diferențiat, ținîndu-se seamă de condițiile naturale specifice fiecărei regiuni. Astfel, în regiunile cu precipitații abundente, recoltarea se va face la coasa a doua, iar în cele secetoase, la coasa întîi.

In cazul recoltării cu combina, această lucrare se va executa mai tîrziu, cînd 95 la sută din inflorescențele trifoiului sînt brune și cînd 80—90 la sută din păstăile lucernei au devenit brun-închise.

O mare grijă trebuie acordată, după recoltare, uscării lucernei și trifoiului destinate producerii de sămînță. Uscarea se va face în clăi, piramide sau pe capre așezate în cîmp. Dacă uscarea plantelor nu se face în bune condiții, nu putem obține semințe de calitate.

Pentru evitarea pierderilor de semințe, de mare importanță este organizarea și executarea la timp a treierișului. Lucrarea aceasta trebuie începută imediat după uscarea snopilor. In acest scop, direcțiile agricole regionale și gospodăriile agricole de stat au datoria să ia măsurile necesare, astfel ca toate batozele și dispozitivele speciale existente să fie pregătite pentru treieriș. Trebuie combătută cu tărie practica folosită în ultimii ani de unele organe agricole care amînă treieratul trifoliienelor, așteptînd să se termine mai întîi treieratul păioaselor. Aceste lucrări se cer a fi executate paralel, fiindcă altminteri se poate pierde întreaga recoltă.

Cuscuta este un mare dușman al trifoiului și lucernei. De aceea, este necesar ca întreaga producție de semințe de lucernă și trifoi să fie decuscutată. Fiecare gospodărie agricolă socialistă are datoria ca îndată după terminarea treieratului trifoliienelor, să trimită recolta la stațiunile de decuscutare.

In sectorul individual, culturile de lucernă și trifoi sînt de obicei neuniforme. In multe locuri, culturile sînt infectate de cuscută, ceea ce duce la recolte foarte mici și de slabă calitate. Datoria agronomilor este de a sfătui pe țăranii muncitori să predea pentru decuscutat întreaga cantitate de sămînță obținută. Ținînd seama de puritatea semințelor de trifoi și lucernă din gospodăriile țăranilor muncitori, organele agricole trebuie să organizeze loturi de semințe, pe care să le trimită din timp la stațiunile de decuscutare. Țăranii muncitori care au încheiat contracte pentru producerea de semințe de trifoliiene trebuie îndrumați să predea îndată după treieriș producția de semințe întreprinderii I.C.S. „Recolta".

De modul în care organele agricole se vor preocupa de organizarea lucrărilor privind identificarea celor mai bune culturi pentru sămînță, recoltarea și treieratul acestor culturi, precum și decuscutarea producției obținute, va depinde asigurarea unui fond de sămînță de calitate pentru însămînțările din primăvara anului 1957.

Ing. TITUS PERDE
din Ministerul Agriculturii

> **„Gospodăriile colective trebuie îndrumate spre construcții ieftine, bazate pe folosirea pe scară cît mai largă a materialelor locale de construcție"**
>
> *(Din rezoluția ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie a.c.)*

Mai multă atenție ridicării construcțiilor în gospodăriile agricole colective

In legătură cu unele lipsuri ale organelor de stat și agricole din regiunea Galați

După cel de al doilea Congres al partidului, transformarea socialistă a agriculturii a cunoscut în regiunea Galați un ritm deosebit de intens. Astfel, numai numărul gospodăriilor agricole colective a crescut în această perioadă cu 106, ajungînd acum la 293.

Lărgirea continuă a sectorului socialist în agricultura regiunii pune și mai insistent în fața organelor de stat și agricole locale sarcina consolidării economico-organizatorice atît a gospodăriilor colective mai vechi cît și a celor înființate în cursul acestui an.

Experiența dovedește că întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective nu poate fi concepută fără ridicarea rapidă a numeroase construcții trainice și ieftine, care să satisfacă pe deplin nevoile producției.

Venind în ajutorul gospodăriilor colective statul nostru democrat-popular a alocat an de an credite tot mai mari pentru procurarea din fondul centralizat a cantităților de materiale de construcții necesare. In 1955 și în acest an, de pildă, creditele puse la dispoziția gospodăriilor colective din regiunea Galați pentru realizarea construcțiilor depășesc suma de 18,5 milioane lei.

Folosind cu chibzuință atît creditele acordate de stat cît și fondurí din veniturile proprii, gospodăriile colective din comunele Pechea, raionul Galați, Smulți, raionul Bujoru, Golășei, raionul Insurăței, Silistraru, raionul Brăila și altele, au reușit să construiască graiduri, maternități, saivane, magazii etc., trainice și ieftine.

Cu toate succesele obținute de multe gospodării colective în această privință, în regiunea Galați planul de construcții n-a fost complet realizat în nici unul din ultimii ani. Multe obiecte ale planurilor au rămas neterminate ele trebuind să fie apoi continuate în cursul anului următor. In anul 1955, de exemplu, din cele 363 de obiecte, au rămas neterminate 177. Printre acestea se află 49 de grajduri, 36 de maternități, 30 de saivane, 10 magazii și altele.

După felul cum s-a lucrat pînă în prezent, situația construcțiilor din gospodăriile colective din regiunea Galați nu se arată a fi mai bună nici în acest an. Este suficient să arătăm că din cele 367 de obiecte prevăzute a se realiza pînă la sfîrșitul anului, abia la 79 din acestea s-au început lucrările, iar gata nu sînt decît 13.

Unii tovarăși din direcția agricolă regională și de la secțiile agricole raionale susțin că nerealizarea planurilor de construcții în gospodăriile colective se datorește numai greutăților întîmpinate în procurarea materialelor din fondul centralizat al statului.

Este drept că Uniunea regională a cooperației de consum nu a livrat gospodăriilor colective unele materiale de construcție cum sînt: cimentul, varul, materialul lemnos, țigla etc., decît în procent redus. Aceasta, deoarece întreprinderile furnizoare ale Ministerului Industriei Lemnului și ale Ministerului Industriei Materialelor de construcții nu și-au respectat contractul încheiat. Astfel, cantitățile de ciment livrate în primul semestru al acestui an sînt numai de cca 48 la sută, țigla de 45 la sută, iar cheresteaua rășinoasă de 41 la sută față de prevederile contractelor încheiate pe această perioadă.

Din această cauză multe gospodării nu au putut începe lucrările de construcții planificate sau nu le-au putut termina pe cele începute. Așa de pildă, gospodăria colectivă „Elena Pavel" din comuna Romanu, raionul Brăila, care are asigurate toate celelalte materiale pentru construirea unei magazii de cereale n-a putut începe lucrările din lipsa cimentului necesar turnării fundației. La fel gospodăria colectivă „Flamura Roșie" din comuna Bratesul Vechi, raionul Filimon Sîrbu, din lipsă de material lemnos și țiglă nu a putut termina în anul trecut maternitatea de scroafe. Acest lucru a făcut ca o bună parte din zidul clădit să se dărîme înainte de terminarea construcției.

Dar vina pentru nerealizarea construcțiilor planificate o poartă în cea mai mare parte organele de îndrumare și îndeosebi cele de la regiune.

Astfel, organele tehnice, în frunte cu tov. Eugen Năstase, responsabilul cu construcțiile din Direcția Agricolă Regională, în loc să intervină cu toată autoritatea și să dea sprijin unităților agricole socialiste în vederea aprovizionării lor cît mai operative cu material lemnos prin S.E.I.L. (sectorul de exploatare și industrializare a lemnului), au îndemnat consiliile de conducere ale G.A.C. să procure acest material în mod nemijlocit de pe la diferiți proprietari particulari, încurajînd astfel încălcarea disciplinei financiare. Cu toate că unele gospodării colective au cheltuit mari sume de bani, ele n-au reușit totuși să-și procure material în cantități suficiente și de bună calitate.

De asemenea în loc să îndrume gospodăriile colective să folosească cît mai mult resursele interne, să se aprovizioneze cu material din partea locului, organele respective au întocmit planuri peste planuri, pentru procurarea de materiale numai din fondul centralizat, deși aproape toate gospodăriile colective din regiune au posibilități de a-și procura cu mijloace proprii o însemnată parte din materialele necesare construcțiilor. Așa de exemplu, gospodăria colectivă „Partizanul Roșu" din comuna Independența, raionul Galați, așteaptă să primească balastul care i-a fost repartizat de la cariera Doaga, raionul Focșani, în timp ce acest material îl poate găsi în comuna vecină, Slobozia-Conachi. De asemenea această gospodărie n-a fost îndrumată să-și fabrice singură cărămida necesară construirii unei magazii de cereale. Neavînd sprijinul raionului, gospodăria a folosit la ridicarea magaziei numai lemn, consumînd astfel o mare cantitate din materialul lemnos necesar altor construcții planificate. Tot astfel, tehnicienii constructori de la regiune și raioane n-au îndrumat gospodăriile colective să folosească pe scară largă în construcțiile agricole stuful, care se găsește în mari cantități în regiunea Galați. Unii dintre tehnicienii constructori de la secțiile agricole raionale nici n-au auzit că se pot construi salvane în întregime numai din stuf și că aceste salvane sînt de aproape 6 ori mai ieftine decît cele construite din materiale obișnuite. Stuful ar putea fi de asemenea folosit cu mult succes la construirea remizelor pentru adăpostirea uneltelor agricole etc., cît și pentru acoperirea altor construcții.

Pentru a putea folosi stuful la construcțiile agricole, gospodăriile colective trebuie ajutate să și-l procure. Comitetul executiv al sfatului popular regional cît și cele raionale n-au luat însă nici o măsură în această privință. Numai așa se explică faptul că întreprinderile „21 Decembrie"-Galați, „Piscicola"-Brăila și altele care exploatează stuful din bălțile regiunii, în loc să contracteze recoltatul stufului cu gospodăriile colective în condițiile obișnuite (50 la sută pentru cel care recoltează) ele îl contractează numai cu țăranii individuali. Aceștia speculează stuful, vînzîndu-l gospodăriilor colective cu prețuri ridicate.

Pentru ca în anul viitor să nu se mai repete asemenea cazuri și pentru ca gospodăriile colective să aibă stuf în cantități suficiente construirii de salvane, remize, sau pentru acoperirea altor construcții, trebuie luate din timp măsuri de a se organiza echipe formate din colectiviști care în timpul iernii să lucreze la recoltatul stufului din bălțile cele mai apropiate.

Se știe că asigurarea cadrelor de meseriași precum și organizarea brigăzilor de constructori proprii contribuie în mare măsură la realizarea construcțiilor necesare gospodăriilor colective. De această problemă nu s-au preocupat aproape deloc organele de stat și agricole din regiunea Galați, deși au primit dispozițiuni concrete în această privință. In unele gospodării colective construcțiile sînt executate de antreprenori, care exploatează mîna de lucru. Nici măcar la munca necalificată nu sînt folosiți colectiviștii din multe gospodării. Din această cauză, ridicarea unor construcții întîrzie peste măsură iar prețul lor de cost este foarte ridicat. In această privință este destul de semnificativ cazul gospodăriei colective „8 Martie" din Slobozia-Conachi. Pentru executarea unei magazii de cereale cu o capacitate de 50 de vagoane și a unei maternități pentru 24 de scroafe, gospodăria plătește antreprenorului Sovoliov din Galați, numai pentru manoperă 84.000 lei. Dacă la ridicarea acestor construcții s-ar fi folosit și brațele de muncă din gospodărie cheltuielile privind manopera puteau fi reduse la jumătate. Tov. Mircă Șerban, președintele gospodăriei, caută să justifice nefolosirea forțelor proprii la executarea construcțiilor, prin întrebuințarea brațelor de muncă la întreținerea culturilor. In același timp însă, în această gospodărie n-a fost prășit nici un hectar de porumb cu mijloacele mecanizate ale S.M.T.-ului pentru a se elibera astfel un mare număr de brațe de muncă.

Pentru realizarea planului de construcții în gospodăriile colective din regiunea Galați este necesar ca sfaturile populare raionale și regional să ia de îndată măsuri pentru aprovizionarea acestora cu materiale de construcții din resurse locale. In acest scop, poate fi organizată exploatarea unor cariere de nisip și pietriș — de care duc mare lipsă multe din gospodăriile colective. Astfel de cariere se pot deschide în raza comunelor Frumușița, Scînteiești, Slobozia-Conachi, satul Traian și altele, unde acest material se găsește în cantități suficiente. Pentru aprovizionarea cu cărămizi, trebuie să se organizeze în diferite părți ale regiunii centre pentru fabricarea lor.

Iar pentru asigurarea materialelor necesare acoperirii construcțiilor trebuie să fie extinsă inițiativa gospodăriei colective „1 Mai" din satul Fîntînele, care fabrică pentru nevoile proprii țiglă din ciment și nisip, ieftină și bună. Este necesar ca gospodăriile să fie îndrumate de a folosi pentru acoperirea construcțiilor și sindrilă, care se procură mult mai ușor decît țigla. De asemenea, munca de îndrumare și control nu trebuie să fie lăsată numai pe seama tehnicienilor constructori. De acest lucru trebuie să se preocupe toate organele de teren ale sfaturilor populare regional și raionale.

VASILE CAZACU

Din țara constructorilor comunismului

In colhozul „Kirov"

Roadele îmbinării culturii plantelor de cîmp cu creșterea animalelor

L. WACHSMAN
redactor-șef adjunct al revistei „Molocinoe Hozeaistvo"

In colhozul „Kirov" din satul Kamenka, raionul Peromișl, regiunea Kaluga, colhoz care înainte vreme rămînea în urmă, a fost ales ca președinte Gheorghi Sonin, un plugar cu multă experiență și un economist priceput. Și iată că pe același pămînt, cu aceeași oameni, dar cu o altă organizare a muncii, colhozul a devenit de nerecunoscut. Gospodăria lui s-a consolidat în așa măsură și și-a îmbunătățit într-atît activitatea, încît la Kamenka au venit să învețe colhoznicii din satele învecinate. Realizările artelului au început să fie prezentate la Moscova, la Expoziția Agricolă Unională.

Vizitatorii Expoziției se opresc timp îndelungat în dreptul standurilor colhozului „Kirov". Pe unul din acestea se poate vedea o diagramă. Prima coloană mică indică anul 1953. Sub ea se poate citi cifra venitului bănesc al colhozului — 450.000 de ruble; alături, o altă coloană, ceva mai mare, indică anul 1955 iar dedesubtul ei este — cifra 1.800.000, ceea ce înseamnă că în decurs de doi ani venitul bănesc al colhozului a crescut de patru ori.

In ce constă „secretul" acestui succes?

Noul președinte, interesîndu-se de starea de lucruri din gospodăria artelului, stînd de vorbă cu comuniștii, cu colhoznicii, cu agronomul și zootehnistul, a stabilit că starea de delăsare în care se află creșterea animalelor, este principala cauză economică a rămînerii în urmă a gospodăriei.

Și atunci pe ordinea de zi a adunării generale a colhoznicilor a fost pusă problema căilor de dezvoltare a gospodăriei artelului.

— Cultura cîmpului și creșterea animalelor sînt două secții ale unei întreprinderi care se completează reciproc una pe alta, —a spus în referatul său Sonin. Creșterea animalelor nu se poate dezvolta fără cultura cîmpului, dar nici cultura cîmpului nu va fi rentabilă din punct de vedere economic fără creșterea animalelor. De la început gospodăria trebuie să se sprijine pe acești doi piloni.

Ținînd seama de marea cerere de lapte și carne din partea populației, — a continuat el, — statul cumpără aceste produse la prețuri mari, stimulatorii. Creșterea animalelor este o ramură aducătoare de mari venituri și noi nu putem renunța la o asemenea sursă.

S-au aflat la adunare și oameni care se îndoiau, dar sprijinul activ al țăranilor mai bătrîni, cu o bogată experiență, al colhoznicilor fruntași dintre cei mai tineri a rezolvat problema.

— Ne angajăm să obținem sporuri mari în greutate la porci. Acest lucru va mări veniturile colhozului și ale colhoznicilor, — a spus crescătoarea de porci Potapova.

— Dacă vor fi nutrețuri, noi vom face restul, — au asigurat adunarea mulgătoarea Zuikova și crescătoarea de păsări Kazakowa.

Atunci s-a vădit valoarea porumbului. Colhozul a strîns pentru iarnă 12 tone de excelent siloz care sporește producția de lapte. In afară de aceasta s-au strîns aproape 8.000 de chintale de fîn de trifoi.

Toate acestea au dat posibilitatea să se hrănească vitele din abundență și nu cu nutrețuri costisitoare aduse din altă parte, ci cu nutrețuri din producție proprie.

Și iată rezultatul: fiecare vacă a dat în medie 1991 litri lapte pe an, adică de două ori mai mult în comparație cu anul 1953. Producția globală de lapte a sporit de peste două ori. Deși anul acesta colhoznicii s-au angajat să obțină în medie cîte 2.500 de litri de lapte de la fiecare vacă, calculele arată că se va obține mai mult.

Dar cantitatea de lapte nu a crescut numai pentru că vacile dau mai mult lapte, ci și pentru că a crescut efectivul vacilor.

Colhoznicii au căpătat interes și pentru creșterea porcilor. Dacă în 1953 la ferma de porci se numărau 180 de porci, acum sînt 450, iar de la fiecare scroafă fătătoare s-au obținut cîte 17 purcei.

Aceste cifre nu dau însă o imagine completă a schimbărilor intervenite în creșterea porcilor. Incepînd din anul trecut colhozul a trecut la îngrășarea întregului efectiv de porci. In prezent sînt puse la îngrășat 300 de capete de vite. In total colhozul va vinde anul acesta 700 chintale de carne față de 139 chintale în 1953.

Colhoznicii au cuvinte de laudă nu numai pentru mulgătoarele sau crescătoarele de porci, ci și pentru crescătoarele de păsări. Creșterea păsărilor a devenit una din ramurile cele mai rentabile ale gospodăriei, iar ferma de păsări, datorită realizărilor ei, se bucură de dreptul de a participa la Expoziția agricolă unională. De la fiecare ouătoare s-au obținut pe sezon cîte 122 de ouă, iar mortalitatea puilor este numai de 15 la mie.

Acordînd o mare atenție creșterii animalelor, colhoznicii se preocupă în același timp de dezvoltarea culturii cîmpului. In această ramură a gospodăriei, ei au realizat de asemenea mari succese. Anul trecut colhozul a sporit producția de cereale de 1,7 ori în comparație cu 1954. La hectarul de semănătură de porumb colhozul a obținut în medie 84,5 chintale de știuleți ajunși în faza de maturitate lapte-ceară și cîte 352 chintale de masă verde de siloz. Pe pămînturile de luncă s-au strîns recolte bune de varză, roșii, morcovi și alte legume.

Dezvoltarea multilaterală a gospodăriei, mai ales a sectorului zootehnic, a permis conducerii artelului agricol „Kirov" nu numai să folosească în mod rațional munca fiecărui om, ci și să asigure o încasare aproape uniformă a banilor în casa colhozului din vînzarea cărnii de porc, laptelui, untului, ouălor, păsărilor. Din venitul de 1.800.000 de ruble, peste 2/3 au fost realizate din creșterea animalelor.

In prezent nu există la Kamenka țăran care să nu sprijine din toată inima dezvoltarea tuturor ramurilor creșterii animalelor.

— Este o socoteală simplă — ne explică colhoznicul Andrei Romașkin, care în 1955 a primit pentru zilele-muncă suma de 5.428 ruble, 162 puduri de grîne, 400 puduri de legume, o mare cantitate de cartofi, fîn și paie. Dacă vom avea mai multe vite bune la fermă, vom trăi și noi mai bine, iar populația țării va primi mai multe produse agricole.

Note externe

Incercări de neîngăduit pentru a intimida Egiptul

Naționalizarea Canalului de Suez a produs o puternică enervare în cercurile occidentale, care nu se pot împăca cu gîndul că veniturile societății Suezului nu le vor mai aparține lor, ci adevăratului proprietar — Egiptul. In această atmosferă de iritare a avut loc la Londra conferința miniștrilor de externe ai S.U.A., Angliei și Franței, destinată să ia măsuri împotriva Egiptului. Declarația comună publicată după conferință confirmă întrutotul metodele de presiune și intimidare folosite de puterile occidentale în promovarea politicii lor externe.

Nemaiputînd pune în acțiune, ca în trecut, vechiul procedeu colonialist al represiunii directe, cele trei puteri occidentale întrebuințează acum o manevră nouă. Ele încep prin a recunoaște dreptul suveran al Egiptului de a naționaliza, dar pretind că acesta n-ar putea asigura o normală navigație pe canal, și că deci Suezul ar trebui pus sub un control internațional. In acest scop S.U.A., Anglia și Franța au convocat la 16 august o conferință la Londra, la care au invitat să participe 24 de țări. Binențeles că autorii declarației „au uitat" să invite în afară de Egipt și alte țări arabe situate în apropierea Suezului și care sprijină hotărîrea Egiptului.

Intre timp — și aici iese la suprafață esența manevrei — sînt mobilizați parțial rezerviștii englezi, sînt concentrate forțe militare aeriene, navale și terestre engleze și franceze în răsăritul Mediteranei, în apropiere de Egipt, iar militarilor englezi ce urmau să fie lăsați la vatră li s-a prelungit stagiul militar. Presa burgheză din Franța și Anglia amenință și cere intervenția armată.

După cum se vede puterile occidentale vor să pună Egiptul în fața unei situații de ultimatum: ori acceptă hotărîrile conferinței proiectate la 16 august, ori, dacă refuză, urmează să se recurgă la forță.

Argumentul occidental că Egiptul nu poate asigura libertatea navigației pe canal este lipsit de orice temei. Luînd poziție față de declarația de la Londra, Egiptul a arătat că circulația vaselor prin Canalul de Suez continuă normal, că nu există nici o contradicție între interesele naționale egiptene și navigația prin Suez ca drum maritim și că este intolerabil procedeul de amenințare cu forța la adresa unui stat independent. Acest punct de vedere legitim este susținut puternic de țările arabe și de opinia publică mondială. In legătură cu aceasta trebuie menționată declarația ambasadorului Siriei la Londra, care arăta că proiectul de internaționalizare a canalului nu are nici un principiu juridic și subliniază că politica celor trei puteri occidentale „poate duce la război". Metodele de intimidare prin demonstrații militare și amenințarea cu invadarea Egiptului nu duc decît la încordare internațională, și împotriva acestora se pronunță cu toată hotărîrea toate popoarele iubitoare de pace.

Tratativele sovieto-japoneze pot da rezultate pozitive

Din iunie 1955 pînă la 20 martie 1956 au fost duse la Londra tratative în vederea normalizării relațiilor sovieto-japoneze. După o întrerupere de 4 luni, tratativele au reînceput de curînd la Moscova, unde continuă. Premizele favorabile încheierii cu succes a tratativelor sînt și mai întărite de faptul că pînă acum s-a căzut de acord asupra majorității articolelor proiectului de tratat de pace (trebuie amintit că din punct de vedere juridic neexistînd un tratat de pace sovieto-japonez, între cele două țări se mai menține în mod anormal „starea de război").

In această fază finală a reglementării relațiilor dintre U.R.S.S. și Japonia, mai există însă unele piedici, ca [illegible] japoneze în problema teritorială și în legătură cu repatrierea cetățenilor japonezi condamnați în U.R.S.S. pentru crime de război. Astfel, contrar acordurilor internaționale existente, partea japoneză cere să i se transfere insulele Kunașir și Iturup, situate în sudul insulelor Curile, care aparțin Uniunii Sovietice. După cum se știe, în declarația de la Cairo din 1943, în declarația de la Potsdam din 1945, în tratatul semnat în 1951 la San Francisco între S.U.A. și Japonia și în acordul de la Crimeia din 1945, s-a rezolvat definitiv problema Sahalinului de Sud și a insulelor Curile, teritorii care au fost restituite Uniunii Sovietice.

Este adevărat că în timpul tratativelor sovieto-japoneze U.R.S.S. a declarat că este de acord să transfere Japoniei în anumite condiții insulele Habomai și insula Sikotan. Dar acest lucru nu constituie decît o concesie făcută de U.R.S.S. în vederea reglementării cît mai grabnice a relațiilor dintre cele două țări. Gestul acesta a fost însă greșit interpretat de partea japoneză ca și cum problema teritorială n-ar fi fost reglementată prin acordurile internaționale amintite. Așa dar, pretențiile asupra insulelor Kunașir și Iturup nu pot decît dăuna actualelor tratative. Poziția U.R.S.S. în această chestiune este clară și ea a arătat că nu va face nici un fel de concesii în problema teritorială.

In ce privește cetățenii japonezi condamnați pentru crime de război, partea sovietică a anunțat că 11 dintre aceștia vor fi repatriați în scurtă vreme. (80 de persoane fiind deja eliberate înainte de a-și ispăși pedeapsa). Odată cu normalizarea completă a relațiilor sovieto-japoneze va fi rezolvată și problema repatrierii tuturor japonezilor care mai execută pedepse în U.R.S.S. Nici acest aspect nu prezintă deci vreo dificultate. Informațiile ivite recent în presa japoneză privitor la aceste probleme nu urmăresc alt scop decît să prejudicieze normalizarea relațiilor dintre U.R.S.S. și Japonia, normalizare care corespunde intereselor ambelor popoare.

Aceste interese cer ca cele două țări vecine să întrețină legături prietenești normale, ceea ce va putea oferi începutul unei largi colaborări economice. Pentru Japonia, comerțul cu U.R.S.S. prezintă o mare însemnătate, mai ales dacă se are în vedere că din cauza orientării unilaterale pe care o impune S.U.A., comerțul japonez, economia japoneză se află mereu în fața unor dificultăți greu de rezolvat.

Dînd dovadă de dorința sinceră de a ajunge la rezultate pozitive în ce privește tratativele în curs, cele două părți vor putea găsi cu ușurință soluțiile cele mai indicate, aducînd astfel un aport prețios la întărirea păcii în Extremul Orient.

M. ANDREI

U.R.S.S., R. D. Germană și Iugoslavia construiesc în comun o mare uzină de aluminiu

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite următorul comunicat comun al guvernelor U.R.S.S., R.D. Germane și R.P.F. Iugoslavia.

In urma tratativelor care au avut loc, guvernele U.R.S.S., R. D. Germane și R.P.F. Iugoslavia au semnat la Moscova un acord cu privire la construirea în Iugoslavia a unei întreprinderi industriale de aluminiu.

Acordul prevede că guvernul R.P.F. Iugoslavia va începe în 1956 construirea unei uzine de aluminiu cu o capacitate de 100.000 tone de aluminiu anual.

Guvernul U.R.S.S. și guvernul R.D. Germane vor colabora cu guvernul R.P.F. Iugoslavia la construirea primei părți a acestei uzine, care va avea o capacitate de producție de 50.000 tone de aluminiu anual, și a hidrocentralelor pentru alimentarea uzinei cu energie electrică, la lărgirea extracției de bauxită și a producției de sodă și de electrozi în întreprinderile existente, în cantități necesare pentru producerea de 50 000 tone de aluminiu anual.

Prima parte a uzinei de aluminiu va fi terminată și dată în exploatare cel tîrziu în anul 1961.

Pentru finanțarea construirii primei părți a uzinei de aluminiu, a hidrocentralelor și a întreprinderilor conexe, guvernul U.R.S.S. și guvernul R. D. Germane acordă guvernului R.P.F. Iugoslavia, în mod egal, un credit pe termen lung în sumă de 700 milioane ruble cu o dobîndă de 2%. Creditul va fi rambursat prin livrări de aluminiu în U.R.S.S. și R. D. Germană, produs de această uzină și prin livrări de laminate de aluminiu.

In contul creditului, Uniunea Sovietică va livra Iugoslaviei o cantitate corespunzătoare de grîu; sumele realizate din vînzarea grîului vor fi folosite pentru finanțarea cheltuielilor interne ale Iugoslaviei legate de construirea susmenționatelor întreprinderi.

Guvernul U.R.S.S. și guvernul R.D. Germane s-au declarat de acord să dea R.P.F. Iugoslavia un credit pentru finanțarea lucrărilor de construcție a celei de a doua părți a uzinei de aluminiu.

Acordul prevede că organizațiile corespunzătoare ale părților contractante vor colabora la proiectarea întreprinderilor care urmează să fie construite și că organizațiile sovietice și organizațiile din R D Germană vor asigura livrarea de utilaj, acordarea de ajutor tehnic în procesul de construcție, montarea utilajului, darea întreprinderilor în exploatare și predarea către partea iugoslavă de licențe și documentație tehnică, necesare pentru organizarea producției în întreprinderile ce se vor construi; predarea documentației se va face fără plată.

Tratativele s-au desfășurat în spiritul înțelegerii reciproce și al dorinței părților ca acest acord să servească nu numai intereselor părților contractante ci și întăririi și dezvoltării colaborării economice internaționale.

O hotărîre a celei de a 7-a plenare a C. C. al P. M. U. P.

VARȘOVIA 4 (Agerpres). — P.A.P. transmite: Plenara a 7-a a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez a hotărît să anuleze partea privitoare la acuzațiile neîntemeiate și greșite de toleranță față de agenții dușmani, formulate împotriva tovarășilor Wladyslaw Gomulka, Mar Jan Spychalski și Zenon Kliszko, cuprinsă în rezoluția plenarei a 3-a a C.C. al P.M.U.P. din noiembrie 1949.

După cea de a 7-a plenară, reprezentanții Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P. au avut o convorbire cu tovarășul Wladyslaw Gomulka, în cursul căreia au fost discutate între altele problemele fundamentale ale plenarei a 7-a a C.C. al P.M.U.P.

Biroul Politic, după ce a ascultat un raport asupra acestei convorbiri, a hotărît să-l repună pe tovarășul Wladyslaw Gomulka în drepturile sale de membru de partid.

„CONTRIBUȚIA" S.U.A.

Nu de mult la o conferință de presă, J. F. Dulles, secretarul Departamentului de Stat al S.U.A., a susținut că toți membrii N.A.T.O. trebuie „să-și aducă contribuția" la întărirea continuă a acestui bloc.

Consiliul N. A. T. O. recomandă menținerea trupelor americane în Islanda

WASHINGTON 4 (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat, noul guvern al Islandei a cerut revizuirea tratatului islando-american din 1951, în vederea retragerii trupelor americane de pe teritoriul Islandei. Guvernul islandez și-a exprimat această poziție atît în comunicatele publicate recent de ambasadele sale din S.U.A. și U.R.S.S. cît și într-o cerere oficială adresată Consiliului N.A.T.O.

Poziția guvernului Islandei a provocat cea mai vie îngrijorare în cercurile conducătoare din S.U.A. care și-au exprimat în mod fățiș intenția de a nu renunța la bazele lor din Islanda.

In urma presiunilor acestor cercuri, Consiliul N.A.T.O. a răspuns cererii guvernului islandez prin „recomandarea" de a se menține trupele americane pe teritoriul Islandei. In textul răspunsului Consiliului N.A.T.O. la cererea guvernului islandez, publicat de departamentul de stat al S.U.A. se arată fățiș că trupele americane trebuie să rămînă în Islanda deoarece această țară este una din cele mai importante baze ale N.A.T.O. Islanda este calificată drept o „poziție cheie" pentru N.A.T.O. drept „linia naturală de comunicații navale și aeriene între America de Nord și membrii europeni ai N.A.T.O.".

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

Ziua unională a sportivului în U.R.S.S.

Ziua unională a sportivului s-a sărbătorit anul acesta la 5 august, dată care a coincis cu deschiderea festivă a Spartachiadei popoarelor U.R.S.S. Această dublă festivitate a prilejuit o trecere în revistă a realizărilor mișcării de cultură fizică și sport sovietice. Caracterul de masă al acestei mișcări a dus la ridicarea de noi talente din rîndurile tineretului și, prin aceasta, la realizarea unor performanțe de înaltă valoare sportivă: numai în anul 1955 — la 315 noi recorduri unionale dintre care 119 întrec pe cele mondiale.

Programul Spartachiadei diferă foarte puțin de acel al celei de a XVI-a ediții a Jocurilor Olimpice, astfel că sportivii care vor realiza cele mai bune performanțe la Spartachiadă vor fi incluși în delegația U.R.S.S. care va participa la întrecerile de la Melbourne (Australia).

Competițiile din cadrul Spartachiadei vor dura 20 zile. Ele se desfășoară pe marele stadion central „V. I. Lenin" din Moscova. Participă peste 9000 sportivi din toate republicile unionale.

Campionatele mondiale de parașutism sportiv

Pe aeroportul Tușino din Moscova s-au ținut întrecerile celei de a 3-a ediții a campionatelor mondiale de parașutism sportiv. Titlul de campioană mondială absolută a revenit echipei R. Cehoslovace, după care s-au clasat echipele U.R.S.S., R. P. Bulgaria, Franța, R.P.F. Iugoslavia, S.U.A., R. P. Polonă, R.P.R., R. P. Ungară și Israel.

In clasamentul general individual titlul de campion mondial absolut a revenit cehoslovacului Gustav Kubak.

Turul ciclist al Europei

Intre 8 și 18 august se va alerga turul ciclist al Europei pe un traseu de 1748 km. Concurenții, plecînd de la Zagreb (R.P.F. Iugoslavia) vor străbate 6 țări pentru a ajunge la punctul final al cursei: orașul Charleroi (Belgia). In drumul pe care-l vor străbate, cicliștii vor trebui să se „cațere" pe 5 vîrfuri de munți cu înălțimi variind între 1200—1500 metri și 7 vîrfuri înalte de la 500 la 1000 metri.

Concurenții care nu vor atinge linia de sosire a fiecărei etape în cel mult 15 la sută timp de control după primul clasat vor fi eliminați din competiție.

12 atleți romîni invitați la Istanbul

Viitorul obiectiv internațional al atleților romîni este concursul de la Istanbul organizat de federația turcă de specialitate. La acest concurs care se va ține în zilele de 11 și 12 august a fost invitat un lot de 12 atleți din R.P.R., în frunte cu Iolanda Balaș, Soeter și Ilie Savel.

Meci de polo pe apă R. P. R.—Anglia

In zilele de 8 și 10 august publicul bucureștean va asista la meciul de polo pe apă dintre echipa reprezentativă a R.P.R. și echipa Angliei. Meciul se va juca în nocturnă la ștrandul „Dante Gherman" (fost Ștrandul Tineretului). Echipa Angliei sosește în București pe ziua de 7 august.

Cîteva recomandări privind modul de irigare la unele culturi

Ing. O. MERCULIEV
și Ing. G. SALAY

Directivele Congresului al 2-lea al P.M.R. trasează sarcina sporirii producției agricole la o serie de culturi importante pentru alimentația oamenilor, pentru creșterea animalelor, cît și ca materie primă în industrie. Această sporire a producției se poate obține atît prin extinderea suprafețelor cultivate, cît și prin mărirea producției la hectar.

Pe lîngă alte mijloace de sporire a recoltei la unitatea de suprafață, irigația este una din metodele care, aplicate în mod rațional, fac posibilă obținerea de producții ridicate și constante an de an.

In cîmpia romînă, condițiile de climă și sol în general sînt prielnice culturilor agricole, însă, din cauza secetelor, producția nu este constantă, ci variază foarte mult de la an la an, în funcție de repartizarea ploilor în timpul perioadei de vegetație.

Din date statistice s-a constatat că, pentru cîmpia romînă, din 100 de ani, 58 sînt secetoși și 3 foarte secetoși. După datele Institutului meteorologic central, în cîmpia Bărăganului survin 6—7 perioade de secetă pe an, cu o durată medie de 20 de zile.

In experiențele efectuate între anii 1953—1955 de I.C.A.R. cu privire la irigarea porumbului, bumbacului și fasolei la stațiunile Mărculești-Constanța, Studina-Craiova și Moara Domnească-București, s-au obținut sporuri însemnate de producție față de cultura neirigată. Astfel, la porumb s-a obținut producția maximă de 8.562 kg de boabe la ha (Moara Domnească 1954); la bumbac, o producție de 3.069 kg la ha (Studina 1953), iar la fasole boabe, 2.875 kg la ha (Mărculești 1955).

Mărculești, în zona de stepă, pe sol cernoziom castaniu lutos către luto-argilos, caracterizează Bărăganul central; *Studina*, la limita dintre stepă și silvo-stepă, pe terasa Oltului inferior, în zona cernoziomului de terasă luto-argilos, caracterizează bazinul Oltului inferior; *Moara Domnească*, în zona de silvo-stepă, pe sol brun roșcat de pădure, luto-argilos, caracterizează bazinul mijlociu al Argeșului.

In tabelul de mai jos, se dă media producțiilor pe trei ani în kg la ha obținute la porumb, bumbac și fasole la cele trei stațiuni atît pe parcelele irigate, cît și pe parcelele martor neirigate.

STAȚIUNEA	PORUMB		BUMBAC		FASOLE	
	Irig.	Neirig.	Irig.	Neirig.	Irig.	Neirig.
Mărculești	7.057	4.765	2.139	1.432	1.680	863
Studina	5.143	2.766	2.567	1.470	—	—
Moara Domnească	7.330	4.978	2.397 x)	1.686 x)	1.628	1.343

x) media numai pe anii 1953 și 1954.

Din experiențele executate pentru stabilirea regimului de irigație de la aceste stațiuni reies o serie de concluzii caracteristice pentru fiecare zonă de condiții naturale și pentru fiecare cultură.

Astfel *porumbul* necesită în zona Bărăganului de mijloc o cantitate totală de apă dată prin irigație (norma de irigație) de 2.500-3.000 mc/ha administrată în 3—4 udări. Pentru bazinul Oltului inferior este necesară o normă de irigație de 2.000—2.500 mc/ha repartizată în 2—3 udări. Pentru zona Argeșului mijlociu este necesară aplicarea unei norme de irigație de 1.000—1.500 mc/ha, administrată în 1—2 udări.

In anii ploioși numărul udărilor se poate reduce la 1—2, irigația dînd rezultate bune și în acești ani.

Perioada aplicării udărilor este cuprinsă între începutul înspicatului pînă la începutul maturității galbene.

Pentru Bărăganul de mijloc, în cazul cînd rezerva de apă din sol este mică, datorită lipsei precipitațiilor din iarnă sau în cazul unor primăveri secetoase, apare necesară începerea irigării încă de la lăstărit.

Recomandările privind regimul de irigație sînt valabile în cazul agrotehnicii aplicate în experiențe și anume: cultivarea de soiuri hibride raionate pentru fiecare zonă (la Mărculești: Dobrogean x I.C.A.R. 54; la Studina: Romînesc de Studina x I.C.A.R. 54; la Moara Domnească: Moara Domnească x I.C.A.R.-54) cu o densitate de 40.800 plante pe hectar (70x70 cm, cu 2 fire la cuib) și cu doze de îngrășăminte mărite în proporție de 1,5—2 ori față de cele indicate pentru cultura neirigată.

Bumbacul are nevoie în Bărăganul de mijloc de o normă de irigație de 1.800—2.000 mc/ha în 2—3 udări administrate între începutul îmbobocitului și începutul fructificării. In bazinul Oltului inferior este necesară o normă de irigație cuprinsă între 1.400—1.800 mc/ha în 2—3 udări aplicate în același interval. In bazinul mijlociu al Argeșului, la limita nordică a zonei bumbacului irigat, este nevoie de o normă de irigație de 800—1.000 mc/ha în 1—2 udări aplicate între începutul înfloritului și începutul fructificării.

Dacă ultima udare se aplică după 1 august, ea se va efectua cu o normă mică de 400—600 mc/ha și nu se va întîrzia în nici un caz după 15 august.

In anii de reînsămînțare tîrzie, sau în anii reci, dacă se ivește necesitatea udării între începutul îmbobocitului și toiul înfloritului se va uda cu o normă de 600—800 mc/ha, nedepășindu-se însă în nici un caz data de 1 august.

Cele mai bune rezultate au fost obținute prin aplicarea udărilor timpurii urmate de udări moderate în timpul fructificării, nedepășindu-se data de 15 august.

Condițiile agrotehnice corespunzătoare indicațiilor de mai sus constau în cultivarea de soiuri precoce (Odessa 1), cu o densitate de 110.000 plante la hectar, după ierburi perene și cu doze de îngrășăminte sporite față de cultura neirigată.

In experiențele executate irigarea culturilor arătate mai sus s-a făcut pe brazde, care se deschid între rîndurile de plante cu rarița sau cu cultivatorul acționat de tractor, înlocuindu-se cuțitele cultivatorului cu corpuri de rariță. Brazdele se deschid în preziua udărilor, iar după udare, imediat ce solul s-a zvîntat, se lucrează cu prășitoarele sau cu cultivatorul pentru a împiedica pierderea apei prin evaporare.

Pe lîngă producțiile mari realizate prin irigație, s-a constatat prin calcule economice că irigația aduce un venit net la hectar mult superior față de cel realizat la cultura neirigată.

Astfel la porumb s-au obținut venituri între 2000 și 6.000 lei la ha față de 650 și 4.500 lei la ha la cultura neirigată.

La bumbac venitul net a fost mai mare decît la porumb ajungînd pînă la 8.500 lei la ha față de venitul net maxim de 6.350 lei la ha obținut la cultura neirigată.

Din rezultatele obținute pînă în prezent se poate desprinde faptul neîndoielnic că irigația aplicată rațional în condiții de agrotehnică superioară, asigură obținerea unor producții mari și constante și contribuie totodată la realizarea unor venituri însemnate, ceea ce duce la ridicarea bunăstării populației patriei noastre.

Buletin meteorologic

pentru zilele de 8, 9 și 10 august

Vreme călduroasă la început, cu cer senin în răsăritul țării și noros cu averse locale în partea de apus. La sfîrșitul intervalului, vremea devine favorabilă ploilor și în răsăritul țării. Vînt din sectorul sudic, cu intensificări locale la sfîrșitul intervalului.

Temperatura în creștere la început și apoi în ușoară scădere. Minimele vor oscila între 8 grade și 20 grade iar maximele între 24—36 grade.

In nord-vestul țării și Ardeal temperatura solului, în stratul arabil la ora 3 dimineața va scădea cu 1—2° pînă la adîncimea de 10 cm.

In cîmpia Dunării și Moldova la începutul intervalului solul va fi mai mult uscat.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".